

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'—ΕΤΟΣ Α'.—ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1894.— ΑΡΙΘ. 6.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ ἔτησίᾳ δρ. 5—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἔτησίᾳ φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὀδὸς Πολυκλείτου Ἀριθ. 14. (Παρὰ τῆ νέᾳ ἀγορᾷ).

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

- 1ον). Ὅσα ἐπισκεπτήρια ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητῆς θὰ ἐκ-
τυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεάν.
- 2ον). Θὰ λαμβάνη δωρεάν ἡμερολόγιον ἑκάστου ἔτους.
- 3ον). Ἐκαστος συνδρομητῆς θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίζη δωρεάν μίαν εἰδο-
ποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός του, εἴτε πρὸς
σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.
- 4ον). Εἴκοσι λαχεῖα τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν,
καὶ εὐνοούσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανέμηται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. Οἱ
ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχειῶν θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

1894

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ο ΓΡΥΨ

Ἐν Ἀθήναις — Ὁδὸς Παλλάδος

Ἐν αὐτῷ θὰ εὐρίσκωσιν οἱ προσερχόμενοι στερεότητα καὶ μεγάλην εὐθηνίαν. Ἀναλαμβάνει δὲ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν παντὸς

εἶδους μηχανήματος ἤτοι:

Ἡλεκτρικῶν ἔργων, κωδῶνων, τηλεφῶνων ἠλεκτρομηχανῶν, ἠλεκτρικῶν φύτων, ἀντλιῶν, ὑδραυλικῶν εἰδῶν, ἀποχωρητηρίων, πιεστηρίων κλ.

Ἐπίσης ἐπινικελώσεις, ἐπαργυρώσεις κοχλιαρίων, περουνίων καὶ παντὸς εἶδους ὁμοίας φύσεως, παλαιῶν θηκῶν, ξιφῶν τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν.

Προσέτι δὲ τὸ χυτήριον τοῦ ἄνω Μηχανουργείου λειτουργεῖ πληρέστατα, ἤτοι: ἀλουμινοσίδηρον, χαλκόν, ὀρείχαλκον, φωσφοροῦχον, καὶ παντοῖα ἄλλα μίγματα.

Ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται καὶ ποδήλατα τοῦ τελειοτάτου συστήματος ἐκ τοῦ καταστήματος «Hopart Bird» ἰδιαιτέρα δὲ συμφωνία διὰ πωλήσεις χονδρικῶν.

Δέχομαι δὲ παραγγελίας διὰ τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Μηχανουργείου

V. W. Delves Broughton.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Η ΕΛΠΙΣ

Γ. ΤΑΓΚΑΛΑΚΗ

Εἰς τὸ ἐν τῇ Πλατεῖᾳ Ἡρώων (Ψυρῆ) μέγα Φαρμακεῖον τοῦ κ. Ταγκαλάκη ἐκομίσθη νέα συλλογὴ φαρμάκων. Τὸ φαρμακεῖον τοῦτο ὄν ἐν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐν Ἀθήναις δὲν ἔχει ἀνάγκην συστάσεως.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΠΝΩΝ ΤΟ ΑΓΡΥΝΙΟΝ

Δ. Α. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Πλατεῖα Ἡρώων ἢ Ψυρῆ.

Ἐν τοῖς ἀνωτέρω καταστήμασι τοῦ κ. Δ. Α. Βασιλειάδου ὑπάρχει μεγάλη συλλογὴ Καπνῶν ἐκλεκτῆς ποιότητος, ἤτοι Καπνῶ Ἀγρινίου, Αἰτωλικῶ, Λαμίας Ἀλμυροῦ, Βόλου, Φαρσάλων καὶ Καρδίττης Μυρωδάτα καὶ μῆ.

BIBLIODETEION

ΜΙΧΑΗΛ Α. ΚΥΡΑΤΣΟΥΛΑ — ΕΝ ΗΕΙΡΑΙΕΙ.

Ἀναλαμβάνει παντὸς εἶδους ἐργασίας ὑποχόμενον νὰ χρυσοδέσῃ

ἢ χρυσοδέσῃ εἰς συγκαταβάτικὰς τιμὰς. Ἐργασία στερεὰ κομψή.

ΑΣΤΡΑΦΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἔτος Α'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 4 Δεκεμβρίου 1894.

Ἀριθ. 6.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐπὶ πλέον καὶ πλέον καθίσταται καταφανὴς ἡ ἀποτυχία τῆς ἀμερικανικῆς ἐπιχειρήσεως, ἣτις ἐσκόπει τὴν ἔνωσιν τῶν θρησκευμάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν καὶ ἣτις εἶνε γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Θρησκευτικὸν Κοινοβούλιον» συγκροτηθὲν ἐν Σικάγῳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως τὸ παρελθὸν ἔτος.

Περὶ τοῦ συνεδρίου τούτου δὲν ἔπαυσαν ἐτι ἀπὸ τοῦ νὰ γράφωσιν αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἐφημερίδες Πετροπόλεως, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν λίαν λυπηρὰ ἀποτελέσματα τούτου ἀναγράφουσιν. Οὕτω π. γ. ἀναφέρουσιν, ὅτι οἱ ἐν αὐτῷ λαβόντες μέρος ἀντιπρόσωποι τῶν ἐθνικῶν λαῶν ἐνόησαν ὅπως διαφόρως τὸν σκοπὸν τοῦ συνεδρίου. Οἱ δὲ ἐν Ἰαπωνίᾳ ἱερεῖς τῶν Βουδιστῶν ἀδιακόπως πανταχοῦ κηρύττουσιν ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἤδη ἐπέισθησαν περὶ τοῦ ἀβασίμου τῆς θρησκείας τῶν παρακμασάσης πλέον, καὶ ζητοῦσι νὰ ἀντικαταστήσωσιν αὐτὴν διὰ νέας, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου προσεκάλεσαν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνισμου.

Κατὰ τοὺς λογίους Βουδιστάς, ἡγγικεν ἤδη ἡ ὥρα τοῦ νὰ ἀνοιχθῇ εὐρὸν στάδιον τῷ Βουδισμῷ ἔντε Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ. Μὲ παρομοίαν δὲ περιφρόνησιν πρὸς τὸν χριστιανισμὸν προσήνεχθησαν οἱ ἐξ Ἰνδίας ἀντιπρόσωποι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἰς τῶν ὁποίων ὁ Βραχμᾶνος ἀσκητὴς Βιβεγανάδας ἐν ὀλοκλήρῳ σειρᾷ διαλέξεων ἐξηθεύαζε τὸν Ἰνδικὸν Βραχμανισμὸν ὡς θρησκεῖμα ἀνώτερον καὶ πνευματικότερον τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἐννοεῖται, ὅτι οὕτως ὅπως παραγάγῃ μεγαλειότεραν ἐντύπωσιν, ἐσπούδασε παντοιοτρόπως νὰ ἰδεοποιήσῃ τὸν Βραχμανισμὸν καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐπιχειρημάτων του ἔφερε διαφόρους περικοπὰς ἐκ τοῦ μυστικοῦ συγγράμματος Θωμᾶ ἐκ Κέμπης περὶ τῆς μιμήσεως τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τῶν διαλέξεων τούτων ὁ ῥηθεὶς Βραχμᾶνος ἐτάραξεν οὐκ ὀλίγον τὴν Ἀμερικανὴν, διήγειρε δὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν ἐν Ἰνδίας ὁπαδῶν τοῦ Βραχμᾶ καὶ ἐν γένει ὄχι μικρὰν βλάβην προξένησεν εἰς τὰς ἐταιρείας, τὰς ἔργον ἐχούσας τὴν διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ, τὰς ὁποίας λίαν ἀναξιοπρεπῶς ἐγλεύαζεν. Οὕτως περιερχόμενος τὰ ἐν Σικάγῳ σφαγεῖα, ὅπου καθ' ἑκατοντάδας καθ'

ἐκάστην σφάζονται βόες καὶ λοιπὰ ζῶα, ἀπὸ κατὰ τοὺς Βραχμᾶνους εἶνε ἱερά, λάθρως κατέπιπτε κατὰ τῶν χριστιανῶν, εἰκονίζων ζωοτροφίαις χρώμασι τὰς δῆθεν ταύτας ἀπανθρωπίας καὶ ὁμότητος καὶ ἀναφανδὸν ἐκήρυττεν ὅτι παρόμοια ἐπονειδίστα ἔργα ἀξία βδελυγμῆς καὶ ἀποστροφῆς οὐδέποτε θὰ μιμηθῶσιν ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του, οὐδὲ ὁ χριστιανισμὸς θὰ ἀνηθῆ νὰ εἰσαχθῇ ἐν τῇ πατρίδι του ὅστις προστάττει καὶ ἀνέχεται ταῦτα.

Ἐν γένει δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι τὸ ἐν Σικάγῳ συγκροτηθὲν θρησκευτικὸν κοινοβούλιον συγκληθὲν μετὰ τοσαύτης ταχύτητος καὶ ἰδιοτροπείας ἰδιαζούσης τοῖς Ἀμερικανοῖς, οὐ μόνον ἀπέτυχε τὸ σκοπὸν του, τῆς ἐξερευνησεως δηλαδή τῶν θεμελιωδῶν βάσεων τῶν διαφόρων θρησκευμάτων καὶ τῆς προσεγγίσεως αὐτῶν πρὸς ἀλλήλα, ἀλλὰ καὶ παράγαγεν ὅπως ἀντίθετα ἀποτελέσματα ἰδίᾳ ἐπιβλαβῆς κατέστη τὸ θρησκευτικὸν τοῦτο συνέδριον εἰς τὰς διαφόρους ἱεραποστολικὰς ἐταιρείας. Ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν διαφόρων ἀπαγγεληθέντων λόγων περὶ τῆς ὀρθότητος καὶ ἀδελφοποιήσεως πασῶν τῶν θρησκείων, τὸ δὲ χεῖριστον, περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν Ἀνατολικῶν θρησκευμάτων ὑπὲρ τῶν χριστιανισμῶν, πολλοὶ φυσικῶς ἐψίγησαν τὴν πίστην καὶ ἀπώλεσαν τὸν ἐνθουσιασμὸν πρὸς τὴν διδασίαν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ἔπαυσαν ἀπὸ τῆς νὰ συνεισφέρωσι διὰ τὸν σκοπὸν τούτον. Ἐνεκα τούτου πολλαὶ ἱεραποστολικαὶ ἐταιρεῖαι διαφορα παράπονα διατύπωσαν ἐναντίον τῆς συγκροτήσεως τοῦ συνεδρίου.

ΟΙ ΒΕΔΔΑΙ

ΕΝ Τῇ ΝΗΣῶ: ΚΕ-Ι-ΛΟΝῆ:

Ἐσχάτως ἐν Βερολίῳ ἐξεδόθη ὑπὸ τὸν τίτλον Die Weddas von Ceylon διατριβὴ τις ἣτις παρθευθὴς μεταφράσθη γαλλιστὶ ὑπὸ τὸν τίτλον Les Veddas de l'île de Ceylan. Συγγραφεὶς τῆς πονηματίου τούτου εἶνε οἱ ἀδελφοὶ Σαραζέν οἵτινες διέτριψαν τρία ἔτη μεταξὺ τῶν Βεδδῶν, ἀγρίου λαοῦ τῆς νήσου Κειλόνης. Ὁ τρόπος τοῦ ζῆν τῶν Βεδδῶν ἐν πολλοῖς ὑπομνήμασι τὸν βίον τῶν ἡμετέρων προπατόρων καὶ πα

τριαρχών ως αναφέρεται ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ. Περί τῶν Βεδδῶν παροδικῶς ἐγγίνετο μνεία ἐν ταῖς περιγραφαῖς τῆς ἀειθαλοῦς νήσου Κεϊλόνης, οὐδόλω δὲ μέχρι τοῦδε εἶχε δημοσιευθῆ παρομοία λεπτομερῆς, περιεργος καὶ ἀκριβῆς ἀνθρωπολογικῆ μελέτη περὶ τοῦ περιέργου τούτου λαοῦ, οἷα εἶνε ἢ τῶν ἀδελφῶν Σαραζέν.

Ἡ νῆσος Κεϊλόνη κατοικεῖται ὑπὸ τριῶν ἐθνῶν, τῶν Σιγγαλέζων, τῶν Ταμήλων, ἐξ Ἰνδίας μεταναστευσάντων καὶ καταλαβόντων τὴν νῆσον καὶ τῶν Βεδδῶν, αὐτοχθόνων. Περί τῶν δύο πρώτων λαῶν πολλὰκις ἐγένετο λόγος ἐν Εὐρώπῃ, διότι οὗτοι συχνάκις ἐπισκέπτονται αὐτὴν μετὰ τῶν συμπατριωτῶν των — τῶν ἐλευφάντων. Ἐν τούτοις οἱ Βεδδαὶ ἐλάχιστοι ἦσαν γνωστοί, διότι ζῶσιν ἐν τοσοῦτον ἀποκέντροις καὶ δυσπροσῆτοις τόποις καὶ δάσει ὥστε δύσκολος εἶνε εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ἢ πρὸς αὐτοὺς προσπέλασις. Ἐνεκα τούτου δύναται νὰ ἐξηγηθῆ κατὰ τίνα τρόπον οὗτοι κατώρθωσαν νὰ διατηρήσωσι τὴν ἀρχικὴν των ἀγνότητά καὶ τὸν ἀπλοϊκὸν τρόπον τοῦ ζῆν. Οἱ συγγραφεῖς τῆς ρηθείσης διατριβῆς δὲν ἐφείσθησαν κόπου καὶ χρημάτων, λεπτομερῶς καὶ εὐσυνειδήτως ἐξερεῦνησαν τὸν λαὸν τούτον καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν των ἐξέθησαν ἐν τῇ «Die Weddas von Ceylon».

Λίαν περιεργοὶ ἰδίως εἶνε ἐν αὐτῇ αἱ φωτογραφικαὶ ἀπεικονίσεις τῶν Βεδδῶν, αἰτινες ἀποτελοῦσιν ἐλόκληρον ἐθνογραφικὸν χάρτην ἐκ 84 φύλλων συγκεῖμενον.

Οἱ ἀδελφοὶ Σαραζέν μετὰ τριετῆ μελέτην τοῦ λαοῦ τούτου κατεπίστησαν ὅτι οὗτος εἶνε τὸ ἀρχικὸν γένος τῆς ἀνθρωπότητος. Κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν οἱ Βεδδαὶ εἶνε μικροὶ τὸ ἀνάστημα, τὸ πρόσωπόν των καὶ τὸ δῆμα των εἶνε μελανοκαυλόχρου, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς των πυκναὶ καὶ ἀφθονοί. Οὗτοι λίαν ἐκτιμῶσι τὴν ἐλευθερίαν, ζῶσι ἐν τοῖς δάσει καὶ τέλασι ὅπου ἀναζητῶσι τὴν τροφήν των, ἀγαπῶσι τὴν μοναξίαν καὶ οὐδόλω ἀνέχονται τὴν ἐπ' αὐτῶν κυριαρχίαν τινος. Ἀρκοῦνται εἰς ἐκεῖνο ὅπερ εὐρίσκουσιν ἐν τοῖς δάσει, οὐδένα φθονοῦσιν ἢ ζηλεύουσιν καὶ διάγουσιν, οὕτως εἰπεῖν, ἐν ἐντίμῳ πτωχεῖα, πίνουσιν ὕδωρ μὲ τὴν παλάμην των, ὡς δὲ ἀγγεῖα μεταχειρίζονται τετυλιγμένα φύλλα τῶν δένδρων, διὰ πολλῶν γνώσεων δὲν ἐπιβαρύνουσι τὸν νοῦν των, δὲν θέλουσι νὰ γινώσκωσι τί εἶνε γεωργία, μόνην των ἀσχολίαν ἔχουσι τὸ κυνήγιον, παρέχον αὐτοῖς ἰκανὴν θήραν ἐν τοῖς δάσει. Οὗτοι μετὰ πολλῆς ὀρέξεως ἐστίουσιν οὗς συλλέγουσι καρποὺς ἐκ τῶν δένδρων, ἅτινα ἢ φύσις ἀφθόνως τοὺς ἐφύτευεν, ἀντὶ ἄλλατος ἀρτύουσι τὴν τροφήν των διὰ μέλιτος, ὅπερ ἀνευ πολλοῦ κόπου

συλλέγουσιν ἐκ τῶν μελισσῶν. Ὁ Βεδδὰς ἐξέρχεται εἰς τὴν θύραν μόνος καὶ ἀνευ φόβου ἀντεπεξέρχεται κατὰ τῶν ἀγρίων ζῶων ἅτινα ἐπιτηδεῖως διὰ τοῦ τόξου του καταβάλλει. Οὗτος κατοικῶν ἐν μικρᾷ καλύβῃ ἦν κατασκευάζει πλέκων νωποὺς κλάδους τῶν δένδρων, θεωρεῖ τὸν τρόπον καθ' ὃν ζεῖ κάλλιστον καὶ δὲν θέλει νὰ γινώσκῃ τί συμβαίνει ἐν τοῖς πλησιόχωροις του τόποις ὅπου ἤδη εἰσέδυσεν ὁ Εὐρωπαῖος. — Ἐν τούτοις καὶ μετὰ τὸ λαοῦ τούτου ἀπαντῶσιν ἐξαιρέσεις. Πολλοὶ τῶν Βεδδῶν ἦλθον εἰς ἐπιμιξίαν μετὰ τῶν Σιγγαλέζων καὶ Ταμήλων καὶ ἀπῆλυσαν τὴν ἀπλότητα τῶν ἡθῶν των καὶ τοῦ βίου των, ἤρχισαν νὰ καταγίνωνται περὶ τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν. Ἄλλ' ὁ κοινὸς καὶ ἀρχαϊκὸς Βεδδὰς εὐκόλως διακρίνεται ἐκ τοῦ χρώματος τοῦ δέρματός του, ὅπερ εἶνε, ὡς προείπομεν, μελανοκαυλωδὲς, καὶ ἐκ τῆς ἀποχῆς του ἀπὸ πάσης μετὰ τῶν ξένων ἢ τῶν ἐτέρων δύο μνημογευθέντων λαῶν ἐπιμιξίας. Οὗτος ζῶν μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐν ἀπομεμακρυσμένῳ τινι τόπῳ τοῦ δάσου, κατὰ τὴν περίοδον τῶν βροχῶν (δηλ. κατὰ τὸν Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον) ἐγκαταλείπει τὰ χθαμαλὰ μέρη, ἅτινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλημμυροῦνται ὑπὸ τῆς ῥαγδαίας βροχῆς καὶ ἀνέρχεται εἰς τὰ ὑψηλότερα καὶ πυκνότερα δάση, ὅπου προσωρινῶς ἐν τοῖς σπηλαίοις παρασκευάζει τὴν ἑαυτοῦ κατοικίαν. Ἐνταῦθα συναντῶνται αἱ διάφοροι οἰκογένειαι, τελοῦνται γάμοι καὶ συνδικακέπονται καὶ προσδιρίζουσι τὰ πρὸς τὸ κυνήγιον μέρη τοῦ δάσου. Μετὰ τὸ αὐτῶν οὔτε πόλεμοι οὔτε δεινώσεις συμβαίνουσιν, οὔτε περίπλοκα κοινωνικὰ συμφέροντα ἀπκνῶσι, διότι ὁ χαρακτῆρ των εἶνε τίμιος καὶ εἰρηνικός. — Ὁ Βεδδὰς διεγείρει τὴν περιέργειαν τοῦ περιηγητοῦ διὰ τῆς σμικρότητος τοῦ ἀναστήματός του, ὅπερ μόλις φθάνει τὸ ἐν καὶ ἡμισυ μέτρον. Οἱ χεῖρες του καὶ οἱ πόδες του εἶνε ἰσχναί, οἱ βραχιόνες του φαίνονται μακρότεροι τῶν τῶν Εὐρωπαϊῶν, οἱ δὲ πόδες του (πατούνες του) πλατύτεροι, ὁ πρῶτος δάκτυλος τοῦ ποδός των, ἔνεκα τῆς δι' αὐτοῦ τεντόσεως τοῦ τόξου, εἶνε ὡς κευρισμένους τῶν λοιπῶν δακτύλων, δι' αὐτοῦ δύναται νὰ ἐγείρῃ ἐκ τῆς γῆς διάφορα ἀντικείμενα, ὅταν δὲ ἀναβαίνει εἰς τὰ δένδρα δι' αὐτοῦ κρατεῖ τοὺς κλώνους διὰ νὰ μὴ πέσῃ. Τὸ κρανίον τοῦ Βεδδου εἶνε μακρὸν καὶ στενόν, τὸ μέτωπόν του χθαμαλόν, τὸ πρόσωπόν του πλατύ, ἡ ρίς του πατημένη, οἱ ἐμπρόσθιοι τοῦ ὀδόντες στραβοί, οἱ ὀφθαλμοὶ του κνευλόχροες, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του πυκναὶ καὶ μελαναί, ὁ πώγων σπάνιος. Ὁ Βεδδὰς δὲν κόπτει οὔτε ξυρίζει τὴν κόμην του, ἥτις ἀποτελεῖ τοιοῦτοτρόπως φυσικὸν πῖλον, χροῦν ἢ τρομάζων κλίνει τὴν κεφαλὴν του εἰς τὰ ἐμπρός, οὕτως ὥστε τὸ πρόσωπόν του καλύ-

πτεται ὑπὸ τῶν τριχῶν. — Λίαν περιεργοὶ εἶνε αἱ λεπτομερεῖαι (ὡς περιγράφονται ὑπὸ τῶν Σαραζέν) περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν, τῶν ἐθίμων καὶ τῶν οἰκογενειακῶν σχέσεων τῶν Βεδδῶν. Τὰ παιδιά καὶ οἱ ἐνήλικες φέρουσι τὴν τοῦ Ἀδάμ πρὸ τῆς πτώσεως ἐνδυμασίαν χωρὶς νὰ αἰσθάνονται αἰδώτινα μετὰ τῶν, ἐν τούτοις ἄμα ἴδωσι ξένον διεγείρεται πῶς παρ' αὐτοῖς τὸ αἰσθητὸν τῆς αἰδοῦς καὶ σπεύδουσι νὰ καλύψωσι τὰ μέλη των διὰ τῶν φύλλων τῶν δένδρων. Τοῦτο ἐνθυμίζει τὸ ἐν τῇ Γενέσει (κεφ. 3, στιχ. 7) λεγόμενον «ἠνεώχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ εἰσι καὶ ῥάψαντες φύλλα συκῆς περιεζώθησαν». Οἱ Βεδδαὶ χορεύοντες φέρουσι ἀνηρτημένην ἐκ τῆς μέσης των ἐμπροσθέντων ἐκ μεγάλων φύλλων, τὰς κεφαλάς των καὶ τοὺς πόδας των δὲν καλύπτουσι, κοιμῶνται ἐπὶ τῆς ξηρᾶς γῆς δι' οὐδενὸς καλυπτόμενοι. Ἄν καὶ ἔχουσι πολλὰ δερματὰ ἐκ τῶν ἐκδειρομένων ζῶων οὐδόλω ἐπωφελοῦνται αὐτὰ, ἀγνοοῦντες τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς των. Ἄξιοπερίεργον εἶνε ὅτι ὁ Βεδδὰς οὐδόλω φροντίζει περὶ τῆς κοσμήσεως τοῦ σώματός του, ἐν ᾧ οἱ γείτονές του Σιγγαλέζοι τρυποῦσι τὴν ρίνα, τὰ ὦτα καὶ τὰ χεῖλη των ὅπως ἐναρτήσωσι διάφορα κοσμήματα. Ἡ ἀπλότης ἐν τῷ ζῆν ἀποτελεῖ τὸ διακριτικὸν σημεῖον τῶν τέκνων τούτων τῆς φύσεως. Ἐάν εὐρεθῆ τις ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμῶν νὰ στολισθῆ, λαμβάνει ῥιφθέντα ὑπὸ τινος Εὐρωπαίου κἀνὲν φυσίγγιον ἢ φύλλον τι καὶ ἀπλῶς τὸ χῶναι εἰς τὸ αὐτί του. Οἱ Βεδδαὶ δὲν ἔχουσι ἔνοιαν περὶ τοῦ κεντεῖν καὶ ἄρρειν τὰ σώματά των διὰ διαφόρων χρωμάτων (taouare), οὐδὲ ἔχουσι μονίμους κατοικίας. Ἐρ' ἔσον διακοῦσιν οἱ ἐπτὰ ξηροὶ (μὴ βροχεροὶ) μῆνες, αἱ διάφοροι οἰκογένειαι τοῦ κυνηγικοῦ τούτου λαοῦ διαρκῶς ἀλλάσσουν κατοικίαν, ὅπου εὐρίσκουσιν κυνήγιον ἐκεῖ καὶ κατακλίονται τὴν νύκτα κατὰ τὸν προρηθέντα τρόπον, ὅπου δὲν εὐρίσκονται πολλοὶ ἐλέφαντες, ἐκλέγουσιν ὡς καταφύγιον τὰ γιγαντιαία δένδρα, ἐπὶ τῶν κλάδων τῶν ὁποίων διανυκτερεύουσιν. Λί καλύβη τῶν Βεδδῶν οὕτως ἀτέχνως εἶνε κατασκευασμένη, ὥστε δὲν δύναται νὰ ἐπινοηθῆ τι ἀπλοῦτερον αὐτῶν, οἰκοθεν ἐνομοῖται ὅτι δὲν ἔχουσιν. — Οἱ ἀδελφοὶ Σαραζέν ὅπου καὶ ἂν ἠρῶσιν δὲν ἀνεκάλυψαν παρὰ τοῖς Βεδδαῖς οἰκίσματα ἐργασίαι, τὰ ἀπλοῦστα ἐκείνη ἀντικείμενα π. χ. πελέκει, μαχαίρας, κ. λ. π., ἅτινα ἀπαντῶσι παρὰ πᾶσι τοῖς ἀγρίοις λαοῖς ἐν τῇ κατωτάτῃ βαθμίδι τῆς ἀναπτύξεως. — Τὰ μοναδικὰ ἀντικείμενα, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Βεδδὰς οὐδέποτε ἀποχωρίζεται, εἶνε τὰ διὰ τὴν θήραν ἀναγκαῖα, οἷον τόξον, βέλη, ἅτινα κατασκευάζονται ἐκ κλάδων. Τὸ τόξον ἔχον μῆκος δύο καὶ ἥμισυ πήγμων, ὁ Βεδδὰς κατασκευάζει ἐκ νέου

ἐλαστικοῦ δένδρου, τὰ βέλη ὀξεα εἰς τὴν ἀκρὰν ἐνὸς καὶ ἡμίσεως πήγμων μακρὰ, κατασκευάζει ἐκ μακρῶν κλάδων ἐλαφροῦ τινος δένδρου. Ἄλλ' ἀπὸ τινος χρόνου ὁ Βεδδὰς, δι' ἀνταλλαγῆς δερματῶν ἢ κρέατος τῶν ζῶων παρὰ τῶν γειτόνων του Σιγγαλέζων, ἀγοράζει σιδηρὰς αἰχμὰς τῶν βελῶν καὶ σιδηροὺς πελέκει, ἀνευ τῶν ὁποίων πολὺ ὑπέφερε, μὴ δυνάμενος καταλλήλως ν' ἀμυνθῆ κατὰ τῶν ἀγρίων βουδάλων καὶ ἀρκτων. Οὗτος, ὡς πάντες οἱ ἀγριοὶ, ἀνάπτουν πυρὰν ἐπὶ τρίβων, μετὰ θαυμασίας ταχύτητος, ἐλαφροῦς καὶ ξηροῦς κλάδους τῶν δένδρων. Ἡ τροφή αὐτῶν τῶν Βεδδῶν συγκεῖται ἐκ βοείου κρέατος, ὅπερ οὗτοι ἀγαπῶσι νὰ ψήνωσιν ἐπὶ τῆς πυρᾶς ἢ νὰ καπνίζωσι πρὸς διατήρησιν ἐπὶ τίνα χρόνον. Ἐπίσης διατηροῦσι τὸ κρέας ἐν τῷ μέλιτι, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ τρώγουσιν. Εἰς αὐτοὺς φαίνεται νοστιμώτατον τὸ κρέας τῶν πιθήκων, τῶν κοστὶριτῶν. Ἐν γένει εἰπεῖν διὰ τὸν Βεδδαν δὲν ὑπάρχει πολὺ τοιριμόνια περὶ τὴν τροφήν, διότι τρώγουσι καὶ κοστιριτῶν καὶ ἐχίνους καὶ χελώνας καὶ ἀγριογούρουνα καὶ διάφορα πτηνὰ καὶ ἰχθύας. Μόνον τὸ κρέας τῆς ἀρκτου, τῆς λεοπάδου καὶ τοῦ θωῆς δὲν τρώγουσι πιθανῶς, διότι τὸ κρέας τούτων τῶν ζῶων εἶνε ἄνοστον. Οὗτοι ἐκ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου τρώγουσιν ὅτι εὐρωσι, κερπούς, φύλλα, ῥίζας, σλοιοὺς θάμνων, σπορῶν, δένδρα, ὅλα ταῦτα ἐξαιτίας οἱ στόμαχοὶ των χωνεύουσιν. Οὗτοι ἰδίως ἀγαπῶσι τὸ ἀρτόδενδρον, μ' ὅλα ταῦτα τρώγουσι καὶ ζύμη κατασκευασθεῖσαν ἐκ σαπρῶ δένδρου καὶ μέλιτος. Εἶνε ἀξιοσημείωτον ὅτι μέχρι τοῦδε οὐδεὶς Βεδδὰς ἐπειράθη νὰ καλλιεργήσῃ τὴν γῆν, φυτεύων ὄριζιον ἢ δένδρον Κοκός, ἐν ᾧ οἱ γείτονές των Σιγγαλέζοι ἤδη πρὸ πολλοῦ χρόνου καλλιεργοῦσι ταῦτα μετ' ἐπιτυχίας. Δὲν δύναται τις νὰ παρέλθῃ μετὰ σιγῆς τὴν ἰδιαιτέραν ἀποστραφήν τῶν Βεδδῶν ἀπὸ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἅτινα οἱ λοιποὶ ἀγριοὶ λαοὶ πολὺ ἀγαπῶσι καὶ πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ὁποίων εἶνε ἔτοιμοι καὶ τὴν ψυχὴν των νὰ θυσιάσωσιν. Ὅλοι οἱ Βεδδαὶ ἀνεξαιρέτως, φαίνεται ἕνεκά τινος ἀπρακτικῆς ἀνάγκης, μαρσοῦσι κἀπνὸν καὶ τινὰ ἰδιαιτέραν ῥίζαν, δὲν μεταχειρίζονται τὸ ἅλας, θεωροῦντες αὐτὸ ὡς πρόξενον ἀσθενείας, εἰς ἀντικατάστασιν δὲ τούτου μετὰ μεγάλῃς ὀρέξεως ὀρέγουσι τὸ ἀγριον μέλι, ὅπερ ἐν ἀφθονίᾳ συναχροίζουσι ἐν τε τοῖς δάσει καὶ τοῖς ὄρεσι, καὶ μὲ τὸ ὁποῖον πράττοντες ἀνταλλάτουν μετὰ τῶν γειτόνων των Σιγγαλέζων προμηθεύονται τὰ διὰ τὴν θήραν χρειώδη. Ὁ Βεδδὰς οὐδέποτε ἀνταλλάσσεται ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τὴν νύκτα, διὰ νὰ μὴ φανῆ. Οὕτως τὴν νύκτα ἀπαρτήρητος φθάνων εἰς τὸ σιδηροργεῖον τοῦ Σιγγαλέζου κορεμᾶ εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ φρονεῖν τι ἀγριον ζῶον ἢ δῆμα

αὐτοῦ καὶ ἐν δείγμα οἰοῦδήποτε σιδηροῦ ἀντικειμένου τὸ ὁποῖον παραγγέλλει νὰ κατασκευασθῆ. Ὁ σιδηρουργὸς ἐτοιμάσας τὸ ζητούμενον κρεμᾶ αὐτὸ εἰς τὸ ἴδιον μέρος ὅπου εὕρε τὸ δείγμα καὶ τὴν ἀμοιβὴν του ὅπως ληφθῆ τὴν νύκτα ὑπὸ τοῦ πελάτου του. Οἱ σιδηρουργοὶ Σιγγαλέοι πάντοτε προθυμῶνται νὰ ἐκτελῶσι τὰς παραγγελίας τῶν Βεδδῶν ἐκ φόβου μὴ παρασθῶσιν ὑπὸ τινος βέλους τῶν ἐπιτηδεῶν τούτων κυνηγῶν. Οἱ Σιγγαλέοι πάντοτε διάκεινται περιφρονητικῶς πρὸς τοὺς Βεδδάς θεωροῦντες αὐτοὺς ὡς ἀγρίους καὶ θηριομόρφους, ἐν τούτοις τὸ φρόνημα τοῦτο δὲν κωλύει τινὰς αὐτῶν νὰ ἔρχωνται εἰς ἐπιγαμίαν μετὰ τῶν ἀγρίων. (Ἐπεταὶ τὸ τέλος).

ΤΙ ΑΠΟΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΑ ΖΩΑ

Οἱ κατοικοῦντες πλησίον τῶν Ἰνδικῶν Τζουγγλῶν, τῶν ἐλματωδῶν πεδιάδων κέκαλυμμένων ὑπὸ δάσους θάμνων ἢ φυτῶν, ἰσχυρίζονται ὅτι οὐδέποτε εἶδον ζῶα ἀποθνήσκοντα, ἐκτὸς ἐκείνων, ἅτινα ἐτρόθησαν ἢ ἐφρονεύθησαν ὑπὸ κυνηγῶν ἢ ἄλλων ζῶων. Ὁ διάσημος θηρευτὴς Σάντερσον, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη διέτρεψεν ἐν Ἰνδοστάν θηρεύων ἐλέφαντας ἀναφέρει ὅτι συνήνησε τὰ πτώματα δύο μόνον ἐλεφάντων, ἐπίσης καὶ οἱ ἰθαγενεῖς μαρτυροῦσιν ὅτι οὐδέποτε εἶδον λείψανα ἐλεφάντος τελευτήσαντος φυσικῶς θανάτῳ, ἐξαιρετικῶς μόνον ὅταν μετὰ τῶν ἐλεφάντων ἐνεσκῆψῃ ἐπιδημία. Οἱ Σουλᾶοι, λαὸς κατοικῶν ἐν τοῖς ὄρεσι Μπιττηγαρούν ἰσχυρίζονται ὅτι τὰ ζῶα δὲν ἀποθνήσκουσιν ὑπὸ φυσικοῦ θανάτου. Οἱ δὲ Κουράμποι ἐκ Κακανειότης εἶνε πεπεισμένοι ὅτι τὰ ζῶα προκαισθανόμενα τὴν τελευτὴν τῶν ἀπομακρύνονται εἰς τόπους ἀπροσπελάστους ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Εἰς πάντας εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ ἐλέφαντες εἶνε μακρόβιοι καὶ ζῶσιν ἕως 100—120 ἔτη, τινὲς δὲ ἕως 150 ἔτη. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἀκόμη περισσότερον οὗτοι ζῶσιν, ἐν τούτοις οὐδαμοῦ ἐν ταῖς Τσοῦνηλαις, ὅπου διαίτῶνται οὗτοι κατ' ἀναριθμητῶς ἀγέλας, ἀπαντᾶ τις λείψανα τούτων. Τοῦτο τὸ περίεργον φαινόμενον παρατηρεῖται καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ζώοις. Ὅστις διέτρεψε μακρὸν χρόνον ἐν τοῖς δάσεσι καὶ πεδιάσει ἀπορεῖ πῶς δὲν συναντᾷ τεθνεῶτα μὴ ἀρσυραίους, ἐχίνους κρολείκους καὶ ἄλλα τετραπόδα ζῶα ἅτινα δὲν ἐφρονεύθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἢ ὑπὸ τῶν κυνῶν. Καὶ τινὰ μὲν ζῶα δυνατὸν νὰ ἀποθνήσκουσιν ἐν ταῖς ὑπογείαις φωλαῖς των, ἀλλὰ ποῦ κείνται τὰ τεθνεῶτα πτηνᾶ; Μυριάδες αὐτῶν ἀποθνήσκουσι φυσικὸν θάνατον, ἐν τούτοις πόσον σπανίως βλέπει τις πτώματα αὐτῶν, ἐξαιρέσει μόνον ἐκείνων ἅτινα

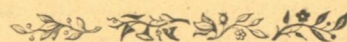
ἐπάγωνσαν ἢ κατελείφθησαν ὑπὸ κατιγίδας. Ἐπι θαυμαστότερον εἶνε τοῦτο τὸ φαινόμενον ἐν χώραις ὅπου μυριάδες ἀγρίων ζῶων διαίτῶνται. Τίγρεις, βιζόνιοι, παρδάλοι καὶ διαφόρου γένους ζῶα, τὰ πτώματα τῶν ὁποῖων ἀδύνατον νὰ διαφύγῃσι τὴν ὄρασιν ἢ τὴν ὄσφρησιν τοῦ ἀνθρώπου, σπανίως εὐρίσκονται τεθνεῶτα, ἐξαιρέσει μόνον ὅταν ἐπιδημίαι τις ἐξολοθρευθῇ αὐτὰ κατ' ἀγέλας. Οἱ ἰθαγενεῖς θηρευταὶ οἵτινες διεισδύουσιν εἰς αὐτὰ τὰ πυκνὰ δάση, σπανίως εὐρίσκουσι σκελετοὺς ἀγρίων ζῶων, τὰ ὅσα τῶν ὁποῖων ἐπὶ αἰῶνας ἔπρεπε νὰ συσσωρεύονταν ἐν ἀμέτρῳ ποσῷ. Καὶ ἐν τῇ Ἀφρικῇ, ἐν ταῖς παρὰ τὸ Κάπ ἀποικίαις ὅπου ἐν ἀφθονίᾳ ζῶσι ἀντιλόποι, λέοντες, ζιράφοι, Ζέβροι καὶ ἐλέφαντες ἀπαντῶσι λίαν σπανίως ὅσα τούτων τῶν ζῶων ἐκεῖ οἱ θηρευταὶ ἀκόμη καὶ σήμερον ἐρωτῶσι τοὺς αὐτόχθονας τί γίνονται τὰ τεθνεῶτα ζῶα; ἄραγε κρύπτονται εἰς ἀπόσιτα τοῖς ἀνθρώποις μέρη διὰ νὰ ἀποθάνωσιν ἐκεῖ ἡσύχως; Ἀλλὰ διατὶ ἀκόμη εἰς κανὲν μέρος δὲν εὕρεθῃ ὁ τόπος ὅπου ἀποθνήσκουσι τὰ ζῶα; Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Αὐστραλίας δὲν δύνανται νὰ ἐνηλώσωσι ποῦ χάνονται ἑκατομμύρια ζῶα ἅτινα διέφυγον τοὺς θηρευτὰς καὶ τοὺς κύνες. Οἱ ἐν Κεϊλόνη ἰθαγενεῖς θηρευταὶ θεωροῦσιν ὡς ἐκτακτὸν τι πρᾶγμα τὸ νὰ ἀνεύρωσι λείψανα ἀποθανόντος ζῶου. Οἱ δὲ Σιγγαλέοι πιστεύουσιν ὅτι ὅλα τὰ ζῶα προκαισθανόμενα τὴν τελευτὴν των, ἀπομακρύνονται εἰς τὸ ὑψηλὸν ὄροπέδιον τοῦ ὄρους pic d' Adam, ὅπου κατακλίνονται παρὰ τὰς ὄχθας διαχυοῦς λίμνης ὅπως ἀποθάνωσιν ἡσύχως. Ἐν τούτοις οὐδεὶς ἀκόμη ἀνεκάλυψε τὴν λίμνην ταύτην.

ΔΕΝΔΡΟΝ ΤῶΝ ΟἸΟΠΙΡῶΝ

Ἐν τῇ νήσῳ Μαδαγασκάρῃ ἐπὶ ἐσχάτων ἀνεκαλύφθη ἐν ἀγνωστον μέχρι τούδε εἰς τοὺς Εὐρωπαϊοὺς δένδρον, ὅπερ οἱ ἰθαγενεῖς καλοῦσι «δένδρον τῶν οἰοπιρῶν» καὶ τὸ ὁποῖον ἐλύτρου τοὺς ὀδεύοντας ἐν ταῖς θερμαῖς τροπικαῖς χώραις τοῦ ἐκ δίψης θανάτου. Τὸ δένδρον τοῦτο δὲν ἔχει κλώνους, τὰ παμμεγέθη του φύλλα 25, ἕως 30 τὸν ἀριθμὸν, βλαστάνουσιν ἀπὸ εὐθείας ἐπὶ τοῦ κορμοῦ. Ὁ κορμὸς αὐτοῦ εἶνε ὑψηλὸς ἕως 5 μέτρα καὶ πλατὺς 2 ἕως 3 πηχεῶν. Τὰ φύλλα του τετυλιγμένα ὡς χουνία περιέχουσι καθαρῶτατον ὕδωρ τὸ ὁποῖον ἀπορροφᾷ τὸ δένδρον ἐκ τοῦ ἐδάφους. Τὸ περιεχόμενον ἐν τοῖς φύλλοις ὕδωρ ζυγίζει ἕως 24 λίτρας. Παρόμοιον δένδρον εὐρίσκειται ἐν Κόγκω, ὅπερ οἱ ἐγγχώριοι καλοῦσι «μουσάγγα». Τὸ δένδρον τοῦτο φύεται ἰδίᾳ ἐν ταῖς ὑγροῖς κυλάσι καὶ ἐνίοτε ἔχει ὕψος 15 ὀργυῶν. Ὁ κορμὸς του εὐθύς ὦν καὶ πλατὺς, ἔχει μεγάλους κλάδους οἵτινες ἐκτείνονται κατὰ πάσας τὰς διευ-

θύνσεις καὶ ἕκαστος τῶν ὁποῖων καλύπτεται ὑπὸ 12 ἕως 15 φύλλων. Ὁ κορμὸς του κατὰ τὴν βᾶσιν διχάζεται καὶ ἔχει βαθεῖς καὶ πλατεῖς ρίζας ἐν τῷ ἐδάφει. Ἐὰν τὸ δένδρον τοῦτο ἀποκοπῇ ἄνωθεν τοῦ ὕψους τοῦ ἀνθρώπου, ἐκ τοῦ ἀποκοπέτου κορμοῦ ἀναπηδᾷ ὕδωρ ὡς ἐξ ἀντλίας. Τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀπορροφᾷται ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐν τοσοῦτῳ ποσῷ ὥστε ἀρῶν διέληθῃ διὰ τῶν δίκην τριχῶν ὁπῶν τῆς κορυφῆς τοῦ κορμοῦ ἀναπηδᾷ ὡς ἐντρίδακι. Τὸ ἐκ

τῆς μουσάγγας ἔκρεον ὕδωρ δὲν εἶνε ὀλοτελεῖς καθαρὸν, διότι ἐμπεριέχει, ὡς φαίνεται, ἀβλαβῆ ἀλκοουσειδῆ οὐσίαν. Κατὰ τοὺς περιηγητὰς, αἱ γορίλλαι, οἱ σαμπάνζε καὶ οἱ λοιποὶ πίθηκοι γινώσκουσι πᾶς ἰδιότητος τούτου τοῦ δένδρου καὶ προσέρχονται πρὸς αὐτὸ ὅπως σέσωσι τὴν δίψαν των δάκνοντες τὸν φλοιὸν του. Ἡ ὑπαρξὶς τοιούτων ὑδροφόρων δένδρων ἐν ταῖς τροπικαῖς χώραις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνύδροι εἶνε ἀληθὲς εὐεργέτημα τῆς φύσεως.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν τῷ Κερρατίῳ ἀκρωτηρίῳ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ὑπάρχει ἐν περίεργον διεθνές, οὕτως εἰπεῖν, κιβώτιον τῶν ἐπιστολῶν. Ἐν ἐνὶ παρὰ τοῦτο τὸ ἀκρωτήριον καλύβη φυλάττεται ἐν κιβώτιον εἰς ὃ οἱ παραπλέοντες το ἀκρωτήριον ναυτικοὶ ἄνευ γραμματοσημοῦ θέτουσι τὰς ἐπιστολάς των. Ὅταν παρέλθῃ ἐκεῖθεν πλοῖον τι οἱ ναῦται ἐκ καθήκοντος λαμβάνουσι τὰς ἐν τῷ κιβώτιῳ ἐπιστολάς, αἵτινες προορίζονται διὰ τὸ μέρος ὅπου πλεύσει καὶ κατὰ τὴν εἰς τὸν λιμένα προσέγγισίν των παραδίδουσιν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ὀρισμένου ὑπάλληλον, ὅστις διανέμει αὐτὰς κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν. Σπανίως συμβαίνει, ὥστε αἱ ἐπιστολαὶ αἰ εἰς τὴν καλὴν θέλησιν τῶν ναυτῶν ἐμπιστευόμεναι νὰ μὴ ἀποδοθῶσι τοῖς πρὸς οὓς ἀπευθύνονται.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Καζιμίρ Περιὲ εἶνε θερμὸς θαλάσσης τοῦ ποδηλάτου. Δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκλογῆς του εἰς τὴν προεδρικὴν θέσιν τῆς δημοκρατίας, οὗτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν Λέσχην τῶν θιασωτῶν τοῦ ποδηλάτου καὶ ἐπὶ δύο ὄρας ὥρας ἤσκειτο περὶ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκλογὴν του ἠναγκάσθη νὰ παραίτησθαι τὴν ἀγαπητὴν του ταύτην ἐνασχόλησιν μὴ εὐκαιρῶν ἐνεκεν τῶν πολλῶν ὑποθέσεων τοῦ κράτους. Ἡ σύζυγός του καὶ τὰ τέκνα του εἶνε ἐπίσης θερμοὶ θιασῶται τοῦ ποδηλάτου καὶ λίαν ἐπιτυχῶς χειρίζονται αὐτό. Ὁ στρατηγὸς Χαλφὲ ἐπίσης εἶνε ἐνθερμος ποδηλατιστὴς καὶ τὴν εὐχρησίαν περὶ τὴν χεῖρισιν ποδηλατίας προσεκτίησεν ἐν τῇ ἰδίᾳ Λέσχῃ ἢ ἐπεσκέπετο ὁ Καζιμίρ Περιὲ πρὸ τῆς ἐκλογῆς του. Ἐν τούτοις ὁ στρατηγὸς Χαλφὲ ποδηλατεῖ οὐχὶ ἕνεκα ἀτομικῆς ἀπολαύσεως ἀλλ' ἐξ ἐπιθυμίας τοῦ νὰ δοκιμάσῃ ἐκ πείρας ἂν τὸ ποδηλάτον δύναται ἐπιφέρει νὰ χρησιμοποιηθῆ ἐν καιρῷ πολέμου ὑπὸ τοῦ στρατοῦ.

Ὁ βαρὺν Φρανκέτο, ἀναφέρει ὁ «Βερονέσιος χρηματιστικὸς ταχυδρόμος» ἠκοδόμη-

σεν ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῷ ἐν Βενετία θερμῷ του ἐν διαίτηματι ἰδιαίτερον οἶκημα τῶν κυνῶν, ὅπερ εἶνε ἐστρωμένον με λαμπρὰ μωσαϊκὰ καὶ ὀλόκληρον εἶνε ἐκ λευκοῦ μαρμάρου. Τὰ τριβλία ἐφ' ὧν παρατίθεται ἡ τροφή καὶ τὸ ὕδωρ τοῖς κυσὶ εἶνε κατασκευασμένα ἐκ καθαροῦ ἀργύρου. Ἐτερος παρόμοιος ἐκκεντρικὸς φίλος τῶν κυνῶν ἔζη πρὸ τινῶν ἔτων ἐν Ἀμερικῇ, ὅστις ἐν τῇ διαθήκῃ του ἐκληροδότησε μέγα ποσὸν πρὸς διατροφήν τῶν 50 φίλων του κυνῶν με τὴν συμφωνίαν, ὅπως οὗτοι ἐν τῇ κηδείᾳ του προπορεύονταν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἀμέσως μετὰ τὸ φέρετρόν του. Οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης τούτου τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐξετέλεσαν πιστῶς τὴν θέλησιν τοῦ μεταστάντος. Ἐν τῇ κηδείᾳ του μετὰ περιεργείας ἐβλεπον οἱ ὀδοιπόροι 50 κύνας ν' ἀκολουθῶσιν σοβαρῶς τὸ νεκρικὸν φέρετρον καὶ νὰ μὴ ἀφήνωσι νὰ πλησιάσῃ τις παρ' αὐτό. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κηδείας παρετέθη πολυτελεῖς δεῖπνον εἰς τε τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς κύνας.

Διετῆς φονεύς. Αἱ Παρισίαι ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν, ὅτι ἐκεῖ συνέβη τὸ ἀκόλουθον τραγικὸν γεγονός. Ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἀλπεων ἔζη χήρα τις μετὰ τῶν δύο τῆς ἀνήλικων τέκνων ὧν τὸ μεγαλύτερον ἦν δύο ἐτῶν, τὸ δὲ μικρότερον ἐξ μηνῶν. Μία δευτέρα ἡ κ. Κοῦρσον, ὡς ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴ αὕτη, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας της, ἀφείσα τὸ μικρότερον τέκνον ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ μεγαλύτερου. Τὸ τελευταῖον πρότερον ἤδη κακῶς διακείμενον πρὸς τὸν νηπιὸν του ἀδελφόν, εὐρὸν κατάλληλον περίστασιν ἔλαθε μίαν μεγάλην βελώνην καὶ δι' αὐτῆς ἐξώρυξε τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν τοῦ νηπιῦ, μετὰ ταῦτα δὲ ἐξηκολούθει νὰ παίζει. Ἡ δύστηνος μήτηρ ἐπανελθοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν εὕρε τὸ βρέφος ἤδη νεκρὸν. Εἰς τὰς κραυγὰς της συναθροισθέντες οἱ γείτονες μετὰ δυσκολίας ἠδυνήθησαν νὰ κρατήσωσι τὴν ἀτυχῆ μητέρα καὶ νὰ τὴν ἐμποδίσωσι νὰ ριφθῆ ἐκ τοῦ παραθύρου, ὅπως μὴ παραφρονήσῃ αὕτη, ἀπεμάκρυναν οἱ εὐσπλαγχοὶ οὗτοι γείτονες τὸν ἀνήλικον τοῦτον φονέα.

Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Πολλοί αναμφισβόως ανένγνωστον περιγραφάς των ληστειών αίτινες ενίοτε λαμβάνουσι χώραν εν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ, ὅτε παράτολμοι λησταὶ σταματοῦσι τοὺς σιδηροδρόμους.

Ἐν τισι ἀποκέντροις καὶ δασώδεσι τόποις θρασεῖς λησταί, ὀπλισμένοι μέχρις ὀδόντων, ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ διερχομένου ἐκεῖθεν σιδηροδρόμου. Ὁ μηχανικός καὶ ὁ ὄδηγός καλῶς γινώσκουσιν ὅτι ἐάν δὲν σταματήσωσι τὸν σιδηροδρόμον δὲν θά μένωσι ζωντανοί. Εὐθύς ὡς σταματήσῃ ὁ σιδηροδρόμος εἰς τῶν ληστῶν καταλαμβάνει τῆς ἀτμομηχανῆς καὶ διὰ τοῦ πολυκρότου ἐπαπειλῶν διατάσσει τὸν μηχανικὸν νὰ μὴ κινήθῃ. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ σύντροφοί του περιορίζουσι τοὺς ὀδηγούς ἐν μιᾷ ἀμαξῇ καὶ πρέχουσι πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς λείας. Ὡς ὁ ὄδηγός συλλέγει τὰ εἰσιτήρια παρὰ τῶν ὀδοιπόρων, οὕτω καὶ οὗτοι οἱ κύριοι, φέροντες προσωπίδας, περιρηνθῶσι τοὺς ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Εἰσερχόμενοι εἰς τινα τῶν ἀμαξῶν φωνάζουσι κατὰ πρῶτον τὰς χεῖρας ἄνω, εἶτα δὲ ἐνῶ τινες μετὰ πολυκρότων ἐπαπειλοῦσι τοὺς ὀδοιπόρους, ὅπως μὴ καταβιάσασιν τὰς χεῖρας, οἱ λοιποὶ περισυλλέγουσιν ἀπὸ αὐτῶν πᾶν ὅ,τι εὐρουσιν. Ἄφου δὲ οἱ λησταὶ περᾶνωσιν ἐπιτυχῶς τὸ ἔργον των, διατάττουσι τῷ μηχανικῷ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του, οὗτοι δὲ μετὰ τῆς λείας των σπεύδουσι νὰ ἀπομακρυνθῶσι καὶ ἐπιτυχῶς κρύπτονται ἐντὸς τῶν ἀπερᾶντων δασῶν. Πρὸ τινων μὲν ἐτῶν τοιαῦται ληστεία συνέβαινον συχνότερον, ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁμῶς λίαν σπανίως συμβαίνουσιν οὕτως, ὥστε τὸ παρελθὸν ἔτος οἱ λησταὶ ἐσταμάτησαν τὴν ταχυδρομικὴν ἀμαξοστοιχίαν μεταξὺ Νέας Ἰόρκης καὶ Σικάγου· αἱ ἐφημερίδες μέγαν θόρυβον διήγειρον, κατακρίνοντες τὴν διεύθυνσιν τοῦ σιδηροδρόμου ὡς μὴ λαμβάνουσιν τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα κατὰ τῶν ληστῶν.

Ἐν ταύτῃ τῇ περιστάσει οἱ λησταὶ παρὰ τὸ σύνθημα ἐφέρθησαν πρὸ τσέντλιν, ἀρκεσθέντες εἰς τὴν λήστευσιν τοῦ ταχυδρομείου καὶ τὴν ἀφαίρεσιν ὀδοιπορικῶν τινων σάκκων. Ἐν ταῦτοις τὸ συμβᾶν τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου παρόντος ἔτους ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Νέας Ἰόρκης ὑπερτερεῖ (τοῦ ἀνδοξαγαθήματος τοῦ τελεσθέντος ἐν τῇ παρὰ τὸ Σικάγον σιδηροδρομικῇ ἀμαξοστοιχίᾳ), διότι τῇ 10ῃ προπαρελθόντος μηνὸς συμμορία τῶν κλεπτῶν ἐσταμάτησε τὸ τραμβάι καὶ ἐντὸς τινων λεπτῶν τῆς ὥρας ἀφαιρᾶσα πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο ἐκρῦφθῃ, μὴ ἀφίερα οὐδὲ ἵχνη τῆς διαβάσεώς της.

Ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ ὑπάρχουσι πολυάριθμοι κλέπται, οἵτινες ἀδύνατον παντάπασιν νὰ ἐξοντοθῶσιν, ἀφού διατρίβουσιν ἐν τοιαύτῃ παραθλασ-

σίῳ πόλει, ἐχοῦσι ἀποκέντρος, ἀτελῶς φωτιζόμενας, καὶ βορβορώδεις ὁδούς, καὶ ἐκτεταμέναι προάστεια ὡς τὸ τοῦ Μπουκλιν, τὸ Νιούτζερσεκ, τὸ Ὀμπόκεν καὶ ἄλλα, ὅπου οὐδὲ λόγος γίνεται περὶ ζητήσεως διαμονῶν καὶ διαβητηρίων. Ὁ πλῆθυσμός τῆς Νέας Ἰόρκης μετὰ πάντων τῶν περιχώρων, προαστείων καὶ πολυχνίων ἀνέρχεται εἰς πέντε περίπου ἑκατομμύρια. Ἐνεκα τούτου πᾶς τις δύναται νὰ φαντασθῇ ὅπως ἐνὺ στάδιον ἀνοίγεται εἰς τοὺς διαφόρων εἰδῶν κλέπτας.

Ἦδη ἐπὶ τινες μῆνας ἡ ἀστυνομία καταγίνεται περὶ τὴν ἀνίχνευσιν μιᾶς θρασείας συμμορίας κλεπτῶν, κέντρον ἐχοῦσης τὴν συνοικίαν Blikerstilt, συγχειμένης δὲ ὑπὸ παρατόλμων νεανιῶν, μὴ ὑπερβαίνοντων τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Οὗτοι δὲν εἶνε ὀπλισμένοι δι' οὐδὲν ὄπλιον, καὶ ἐπομένως εὐκόλως δύνανται νὰ ὑπεκφυγῶσι τὴν καταδιωξίν τῆς ἀστυνομίας. Οὗτοι εὐθύς ὡς νυκτώσῃ ἐξέρχονται πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός των. Οὗτοι φοιτῶσιν ἐκεῖ ὅπου συναθροίζεται πολὺς λαός, ἵστανται πρὸ τῶν παραθύρων τῶν μεγάλων καταστημάτων ἢ ἀναμένουσι τοὺς διαβάτας ἐν ταῖς ἀτελῶς φωτιζόμεναις καὶ ὀλιγανθρώποις ὁδοῖς. Οὗτοι ἐπιτυχάνουσι κυρίως ἐνεκα τῆς ἀγχαινίας καὶ εὐστροφίας των, μεθ' ἧς ἐπιτίθενται κατὰ τῶν διαβατῶν. Ἐντὸς ἐνός δευτερολέπτου ἀφαιροῦσι καὶ τὸ ὠρολόγιον καὶ τὴν ἄλυσσον καὶ τὸ βαλάντιον. Ἐὰν τὸ θῆμα πειραθῇ νὰ ἀντιστῇ ὁ κλέπτης διὰ δύο ἰσχυρῶν γρόνθων ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ του ἀναγκάζει αὐτὸ νὰ σταθῇ καὶ ἔπειτα ἐπιτυχῶς ἀπομακρύνεται.

Τοιαῦτα τις συμμορία ἐκ 12 ἀτόμων συγχειμένη τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου, ἐνεστῶτος ἔτους, ἐπετέθη περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐν τῇ ὁδῷ Abington Skweer, ὁδῷ συγκατακείμενῃ ὑπὸ πολλοῦ πλῆθους, καὶ δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός φωτιζομένη, κατὰ τοῦ τὴν στιγμήν ἐκείνην διερχομένου τραμβάι. Ἡ συμμορία ἐξεληθῆσα ἐκ μιᾶς πλησίον κειμένης ὁδοῦ ἤρχισε νὰ κραυγάζῃ «πυρκαϊά, πυρκαϊά, σταματήσατε τὸ τραμβάι». Ὁ ὄδηγός τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου, ὑπολαβὼν ὅτι πραγματικῶς ἐξερράγη πυρκαϊά, συνωδᾶ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ δημαρχείου ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει ἐσταμάτησεν αὐτὸ περιμένων νὰ διέλθωσιν οἱ πυροσβέσταί. Ἄλλ' ἀντὶ αὐτῶν δύο ἐκ τῆς συμμορίας ἐκράτησαν τοὺς ἵππους, ἕτερος ἔδρασε τὸν ὄδηγόν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπέπεσαν ἐπὶ τῶν καθήμενων ἐν τῷ ἵπποσιδηροδρόμῳ, οἵτινες ἦσαν 15 τὸν ἀριθμόν. Τοὺς πτωχικὰ ἐνδεδυμένους σὶ κλέπται δὲν ἐνώχλησαν, μόνον τοὺς σεμνοπρεπῶς ἢ πλουσίως ἐνδεδυμένους ἐξεγύμνωσαν με ἀσυνήθη ταχύτητι δύο μόνον λεπτῶν. Οἱ ἐπιβάται εἶτε ἐκ τοῦ τρόμου διότι ἐβλεπον ἐνώπιόν των μεταμεμorfωμένους διαβόλους, εἶτε

ἐκ τοῦ νυσταγμοῦ, κατ' ἀρχὰς δὲν ἐνόησαν τί συμβαίνει. Οἱ κλέπται ὅπως μὴ ἀναγνωρισθῶσι εἶχον μελανώσῃ τὸ πρόσωπόν των. Εἰς ἀνάβητης συνελθὼν ἐκ τῆς ταραχῆς, ἐπέπεσε καθ' ἐνός τῶν κλεπτῶν καὶ ἐπειράθη νὰ ἀφαιρέσῃ ἐκ τῶν χειρῶν του τὸ βαλάντιον ὅπερ ὁ τελευταῖος ἀνήρπασε παρὰ τινος παρακαθημένης αὐτῷ γυναικὸς καὶ ἐκάλεσεν εἰς βοήθειαν τοὺς διαβάτας. Πέριξ τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου ἀν καὶ συνιθροίσθη πολὺ πλῆθος, οἱ κλέπται ὁμῶς κατῳρθῶσαν νὰ ἐξαφανισθῶσιν. Εἰς ἐκ τοῦ πλῆθους μετὰ ταῦτα διηγείται ὅτι ἀκούσας τὰς φωνὰς καὶ προσδραμῶν εἰς βοήθειαν ἐφιλοφρονήθη ὑπὸ τῶν κλεπτῶν διὰ πολλῶν γρόνθων κατὰ τὸν νῶτον καὶ τὴν κοιλίαν, καὶ ἀπώλεσε τὸ τε ὠρολόγιόν του καὶ τὸ βαλάντιόν του. Εἰσελθὼν ὁ ἀστυνόμος ἐν τῷ ἵπποσιδηροδρόμῳ διέταξε τὸν ὄδηγόν νὰ ἄγῃ αὐτὸν με ὅσῃν ταχύτητι ἠδύνατο ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ καταβιάσῃ τοὺς κλέπτας. Οἱ δὲ ἀπογυμνωθέντες περιεργόμενοι τὴν ὁδὸν προσεπάθουν νὰ ἀναγνωρίσωσι τοὺς κλέπτας. Γυνή τις, ἡ κυρία Μαρονέ, ἐφώνησεν ἰδοῦσα αὐτοὺς ταχέως ἐξαφανιζομένους ἐν τῇ παρακειμένῃ ὁδῷ αἰδοῦ ἐκεῖνος ὅστις με ἐκτύπησε καὶ μοὶ ἀφή-

ρесе τὸ βαλάντιον, τὸν βλέπω». Ἐτερος ἐφώνησεν «ἐγὼ θά γνωρίσω τὸν κλέπτην». Εἰς τὰς φωνὰς ταύτας ἐπισπεύσας ὁ ἀστυνόμος κατὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν αὐτῷ διεύθυνσιν, μετὰ πολλοὺς κόπους κατῳρθῶσε νὰ συλλάβῃ ἓνα ἐκ τῆς συμμορίας. Ὁ τελευταῖος ὄδηγηθεῖς εἰς τὴν ἀστυνομίαν, κατ' ἀρχὰς εἶπεν ὅτι ὀνομάζεται Βίλλιαμ Μπρόουν, μετὰ ταῦτα δὲ ὅτι ὀνομάζεται ἄλλως. Τὴν ἐπιούσαν αἱ στήλαι τῶν ἐφημερίδων τῆς Νέας Ἰόρκης ἐδημοσίευσαν τὴν ἀκόλουθον εἰδήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «ἐπιθεσις κατὰ τοῦ ναυάρχου Ἐρμπεν». Ὁ ναύαρχος δὲν ἐφρανόζετο ὅτι, ἀφού ἔδωκε τὴν προαίτησίν του τῷ ἡτο πεπωμένον νὰ ὑποστῇ ἀκόμη μίαν μάχην. Ὁ ναύαρχος θαρραλέως ὑπερασπίζετο καὶ ἔτρεψε τοὺς κλέπτας εἰς φυγὴν. Διὰ τούτων τῶν λέξεων ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων περιεγράφετο τίνι τρόπῳ ἐν πλατεῖᾳ καὶ πλήρει διαβατῶν ὁδῷ τῆς Νέας Ἰόρκης ὁ ναύαρχος Ἐρμπεν προσεβλήθη ὑπὸ τῶν κλεπτῶν καὶ πῶς οὗτος διὰ τῆς βακτηρίας του ἐμπόδισεν αὐτοὺς νὰ τὸν ξεγυμνώσωσιν ἀν καὶ ἐφιλοφρονήθη με ἰσχυροῦς γρόνθους.

ΤΟ ΑΠ ΑΘΗΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΥΠΗΛΙΑΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΜΟΥ

Ἰάνθ' ὅσα ἠδύς τις Γάλλος μυθιστοριογράφος λέγει περὶ ἐκπατρισμοῦ, ταῦτα οὐδεμίαν ἤψω εὐρίσκουσι παρ' ἐμοί, διότι καίπερ ἀποδημῶν ἐκ τῆς ἐμῆς πατρίδος περὶ τὰς τεσσαράκοντα μόνον ἡμέρας, ἠναγκάσθην παθῶν ὑπὸ νοσταλγίας νὰ διακόψω τὰ Ἀκαδημεικὰ μου μαθήματα, ὅπως μεταβῶ εἰς τὴν πατρίδα μου παρὰ τοὺς τοκεῖς μου.

Ἡμέρα τοῦ ταξειδίου μου ὠρίσθη ἡ τρίτη τοῦ Νοεμβρίου. Ἦτο ἡ ἕκτη ὥρα τῆς πρωίας, ὁ ἀλέκτωρ, ἡ σάλπιγξ τῆς νυκτός, κατὰ τὴν ὠραίαν ἔκφρασιν τοῦ Ἀγγλοῦ δραματικοῦ, ἀνήγγελλε τοῖς νηδύμω ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Μορφέως ὑπνώττουσι κατοίκους τοῦ Ἀστεως τὴν πρωίαν, ὁ ἥλιος δειλὸς ἔρριπτεν ἔστιν ὅτε, κατακυζομένου τοῦ φιλοπαίγμονος οὐρανοῦ τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ νεφῶν, ἀκτῖνάς τινας ἐπὶ τὴν ζεῖδωρον ἄρουραν, αἱ Ἀθίδες νύμφαι ῥίγηλαι ἐξέτεινον ἐπὶ τῆς φύσεως πρασιζούσαν ὀθόνην ἀγγέλλουσαι οὕτω τοῖς βροτοῖς τὴν βλάστησιν ὁ Παρθενῶν ὑπερήφανος ἐδέχετο ὑπὸ τὰ τετετερίσματα τῶν πτινῶν τὰς πρώτας ἱκμάδας τῆς πρωίας, ἀγλὺς καπνοῦ, ὡς συμβαίνει συνήθως κατὰ τὴν τοιαύτην ὥραν, ὑψούτο ὑπὲρ τοὺς ὀρούφους τῶν μεγαλοπρεπῶν οἰκιῶν τοῦ Ἀστεως, ὅτε ὁ ἀμαξήλατης ἔκοψε τὴν θύραν τοῦ κατὰ

τὴν ὁδὸν «Μαυρομιάλα» δωματίου μου, ὑπήκουσα καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀμαξάν, ἀφικόμην μετὰ τινα λεπτά εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ ΣΠΑΠ, ἔλαβον ἐν εἰσιτήριον καὶ εἰσῆλθον εἰς τι βαγόνιον. Ἀνέμενον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν μετὰ μεγίστης ἀδημονίας τὴν ἐκκίνησιν τῆς ἀμαξοστοιχίας καπνίζων ἠδονικῶς ὡς ἄλλος Ἀνατολίτης σιγάρον, ὅτε κατὰ τὴν ἐβδόμην ὥραν ἠκούσθη ὁ ἤχος κωδωνίσκου τινὸς κρουομένου ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ σταθμαρχοῦ καὶ ἡ ἀμαξοστοιχία ἐκκινεῖ.

Ὀλοῦς βαρυαλγῆς, ὡς ἐάν διὰ πρώτην καὶ ὑστάτην φοράν θά ἐβλεπον τοιαύτην ἀρμονίαν τῆς φύσεως, ἐχαιρέτιζον τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος, ἵνα δὲ κατὰ Πίνδαρον εἶπω, τὰς ἰσοστεφάνους Ἀθήνας, τὸν μεγαλοπρεπῆ τῆς ἀρχαιότητος ναόν, τὴν Ἀκρόπολιν καὶ συνελόντι εἰπεῖν, τὸν περὶ ἐμὲ φιλομειδῆ τῆς Ἀττικῆς ὀρίζοντα. Ἡ ἀμαξοστοιχία ἀστραπιαίως ἐπὶ τῶν σιδηρῶν ράβδων βαδίζουσα μετὰ τέσσαρας μικροὺς σταθμοὺς ἀφίκετο εἰς τὴν θείαν Ἐλευσίνα, ἐνθα ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐτελοῦντο τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια, ὧν ἡ αἴγλη δηλοῦται ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἀναφερομένων ὑπαινιγμῶν. Τί πρῶτον, τί ὑστάτον νὰ καταλέξω; ὁ Σαρωνικὸς κόλπος γαλήνιος, ἄτε κοιμωμένου τοῦ Αἰόλου, ἐκυμάτιζεν, οὔτινος τὰ ξανθὰ κύματα ῥηγνύμενα κατὰ τὸν θίνα, ἐγκατελίμπανον μετὰ τινος κλοῖσθου ἐπὶ τῶν λευκῶν πέτρων αὐτοῦ ὄροσερὰ

φιλήματα, η φύσις σύμπασα σφριγώσα ἐδέχτο τὰ ῥιμίσματα τῆς ποντίας αὔρας, ἐν ᾧ ποιμήν τις βόσκων ἐκεῖ ἐπὶ τινος πρασιζούσης πέτρας τὴν πίονα αὐτοῦ ἀγέλην παρίστατο θεατῆς τῆς μυστηριώδους ἐκείνης λειτουργίας. Ἐντεῦθεν ἡ ἀμαξοστοιχία ἐξελεύνοσα μετὰ τι χρονικὸν διάστημα ἀφίκετο εἰς τὰ ἱστορικά Μέγαρα. Ἐκεῖ ἐκ τινος πανδοκείου ἔλαβον τεμάχιον ἄρτου, δύο ὄπτα δὴ καὶ ὀλίγον ρητινίτην, ἅτινα δίκην ἀρχαίου ἀκρατίσματος κατέφαγον. Ἐντεῦθεν ὁ συρμὸς ἐξελεύνων διὰ τεχνητῶν γεφυρῶν καὶ χαρδρῶν, δι' ὑψικαρήνων ὄρεων, ἔχων ἀριστερᾷ μὲν τὴν ἀτρύγητον θάλασσαν δεξιᾷ δὲ δάπος ἐκ πρασίνων πιτῶν καὶ ὑψικλώνων πρίνων εὐρέθη πρὸ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν, ἐξ ὧν κατὰ τὴν δόξαν τῶν ἀρχαίων ἔπνευεν ὁ Σκίρων, καὶ ὑπ' αὐτοῦ εἶχε ποτε τὴν ἑαυτοῦ κρύπττην ὁ περιδότης τῆς ἀρχαιότητος ὁμώνυμος ληστής. Τί πρῶτον, τί ἴστατον νὰ καταλέξω; ἡ φύσις σύμπασα ἐφαίνετο περιβεβλημένη ἐορτάσιμον στολὴν καὶ προκαλοῦσα τὸ φίλημα τοῦ ἐρωτοτρόπου οὐρανοῦ, ὅστις ἀπεκδύθει τὴν σκυθρωπὴν αὐτοῦ στολὴν, ἀπέλυσε τὸν ὡς δεσμώτην κρατούμενον ἥλιον, τὸν προάγγελον τῆς ἡρεμίας καὶ τοῦ σφρίγους, ἡ πότνια αὔρα ἡρέμα πνέουσα ἔσειε τοὺς μάλλον εὐθαλεῖς κλώνας τῶν πρασιζουσῶν πιτύων, ἐν ᾧ ἐργάζεται τινὲς τοῦ σιδηροδρόμου ἐκεῖ που ἐργαζόμενοι, προίσταντο θεατῆς τῆς αἰγλησῆς ἐκείνης ἀρμονίας τῆς φύσεως. Μετὰ τι χρονικὸν διάστημα ἐντεῦθεν ἡ ἀμαξοστοιχία ἐλεύνοσα εὐρέθη πρὸ τοῦ Κορινθίου πορθμοῦ, ἔχθαμβοὶ τότε οἱ ἑμοὶ συνοδῆται οὕτως εἶπεν, ἐθαύμαζον πὸ κολοσσαίων ἐκεῖνο ἔργον, ὅπερ ἀρξάμενον ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐπερατώθη κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα.

Ἄριστόν τι τότε νέφος ἦδονῆς τε καὶ λύπης διήλθε τὸ ἐμὸν πρόσωπον, τὸ μὲν διότι εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐριβώλακα Πελοπόννησον καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον θὰ ἐχαιρέτιζον τὸ γραικὸν Παλαμῆδιον, τὸ δὲ διότι ἐγκατελίμπανον τὸν ἡδὺν τῆς Ἀπτικῆς γῆς οὐρανόν, ὑπ' ὃν ἐπὶ τριετίαν εἶχον δρέψῃ τὰς ὠραιοτέρας ἡμέρας τοῦ βίου μου.

Μέχρι τοῦ σημείου τούτου τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς πλήθους παραστάσεων μυθολογικῶν τε καὶ ἱστορικῶν διήρχοντο τῆς μνήμης μου, ἡ μία ἐπὶ τῆ ἄλλῃ, ἃς ἐὰν θελήσω ἐνταῦθα νὰ περιγράψω φοβοῦμαι μήπως καταχρασθῶ τῇ ἡμετέρᾳ ὑπομονῇ, φίλτατε ἀναγνώστα, δι' ὃ ἐπόμενος τῷ ἀρχαίῳ λογίῳ «μὴ πέρα τῶν ἐλαῶν», ἀποσιωπῶ τοὺς ἐρατεινοὺς ἐκείνους ἀδάμαντας, τοὺς περικαλλύνοντας τὰς σελίδας τῆς τε ἱστορίας καὶ μυθολογίας. Ἡ ἀμαξοστοιχία ἐλεύνοσα ἀφίκετο μετὰ ἕνα σταθμὸν εἰς Κόρινθον.

Καὶ ἐκεῖ ἑτέρα λύπη ἀνείκαστος διήλθε τὸ

ἐμὸν πρόσωπον, διότι πτερυγίσκεις εἰς παρωχημένους ἐποχάς, καθ' ἃς ἤμας ποτε ἡ ἀφνειὸς τῆς ἀρχαιότητος Κόρινθος, ἣν οἱ ἀρχαῖοι ἠδεῖς τραγικοὶ πολλάκις ἀνεβίβασαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ἀρχαίου θεάτρου, ὑπὲρ ἧς ἐπλάσθη τὸ πανελλήνιον τότε λόγιον «οὐ παντὸς πλεῖν ἐς Κόρινθον», ἐν ἧ ἤμας ποτε ἡ ἐρατεινὴ τὴν ὄψιν καὶ καλλίσωμος Λαίς, ᾠκτιρα τὰ ἀνθρώπινα, ἅτινα τόσῳ μόνον βραχέως παραμένουσι, ὅσῳ ἡ λαμπρὴ τῆς ἀστραπῆς. Δικαίως, νῆ Δία, καὶ ἡ πόλις αὕτη πενθεῖ ὡς δείκνυται ἐκ τῶν πεμπληθῶν κυπαρίσσεων ἐπὶ τῇ ἀμαυρώσει τῆς ἀρχαίας αἰγλης τῆς φερωνύμου πρὸς αὐτὴν ἐκείνης πόλεως. Ἄλλὰ μὴ πένθει, ἐρατεινὸν καὶ μυροβόλον τῆς Πελοποννήσου ἀνθύλλιον, διότι καίτοι ὁ πικραδμάτωρ χρόνος, ἡ βαρβαρότης τοῦ Ρωμαίου κατακτητοῦ καὶ ὁ πελιδνὸς τὴν ὄψιν δαίμων, τὸν σεισμὸν λέγω, δὲν ἐφείσθησαν τῶν καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν ἐκείνης, ἡ φύσις ὅμως ἐδωρήσατό σοι ἀφθόνως τὰ θέληγῆτά της, ἅτινα οὐ μόνον καθηθύνουσι τὴν ὄρξιν παντὸς ῥομαντικοῦ ἐπισκέπτου, ἀλλὰ καὶ τελέως μεθύσκουσιν αὐτὸν δίκην μανδραγόρου. Ἐκεῖ ἀριστοποιήσας μετὰ τινος φίλου μου, ᾧ ἐνέτυχον κατὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ἐπεδιδάσθη ἐπὶ ἑτέρου συρμοῦ ἀναμένων τὴν ἐκκίνησιν αὐτοῦ.

Ὁ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὀδὸν καὶ χρυσοκολλητοῖσιν ἐμβεβῶς δίφορος Ἥλιος, θεατῆς ἵπποισιν εἰλίσεων φλόγα κατὰ τὴν γραφικὴν ἔκφρασιν τοῦ μισογύνη τραγικοῦ ἐν ὄλῃ αὐτοῦ τῇ αἰγλῇ ἐμεσοῦράνει, ὁ Κορινθιακὸς κόλπος ἡρέμα ἐκυμάτιζε, λευκὴ δὲ καὶ ἡρεμὸς ὅσον πνοὴ κοιμωμένου βρέφους αὔρα ἐδρόσιζε τὰ ἐκ τοῦ κρότου τῆς ἀτμομηχανῆς βεβαρημένα πρόσωπα τῶν ἐπιβατῶν, ὅτε ἡ ἀμαξοστοιχία ἐξεκίνησεν. Ἰπὸ ἐρωτοτρόπου οὐρανόν, ὑπὸ μεθύσκουσιν αὔραν καὶ μετὰ τινος σταθμοῦς ἡ ἀμαξοστοιχία ἀφίκετο εἰς Νεμέαν, ἔνθα κατὰ τὸν μῦθον ὁ Πέλωρος, υἱὸς τῆς Ἀλκμήνης, ἐξετέλεσεν ἕνα τῶν ἄθλων του. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνων ὁ συρμὸς, ὀρωμένων ἐκεῖ που τῶν ἱστορικῶν Δεσβενακίων περιωνύμων διὰ τὴν νίκην τοῦ κορυθαγιῶλου στρατηλάτου τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρασίας Κολοκοτρώνη, ἀφίκετο εἰς τὰς Μυκήνας, εἰς τὴν πόλιν τοῦ εὐρυκρείονος Ἀγαμέμνονος, εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐξ ἧς προῆλθεν ὁ Μυκηναῖος πολιτισμός.

Ἡ προϊστορικὴ αὕτη πόλις καὶ τοῖ κρύπτει ἑαυτὴν, ἄτε κειμένη ἐπὶ λεκανοειδοῦς κοιλάματος, προκαλεῖ ὅμως παλμόν, παλμόν γλυκύν, παλμόν διαγείροντα τὸ ἔθνικὸν φρόνημα. Δικαίως ὁ Ἕλλην χαιρεί, ὅποταν ἀντιᾶ ἔστω καὶ τὰ ἐρεῖπια αὐτῆς, ὅτι κληῖται ἐκ τῶν οἰκησάντων ποτὲ ἐκεῖ, οἵτινες ἐδόξασαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔγχος ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς ἐριβώλακος

Τροίας. Ἐπεθύμου πλείους γραμμὰς νὰ σύρω ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, ἣν ὁ μυστηριώδης πέπλος τῆς μυθολογίας καὶ ἡ λυγεῖα Μοῦσα τοῦ θεοῦ Ὁμήρου, ἵνα δὲ κατὰ κατὰ τὸν ἀκαδημεικὸν Πολέμωνα εἶπω, τοῦ ἐπικού Σοφοκλέους ἀνύψωσαν εἰς τὸ ζενίθ τῆς ἀρχαίας αἰγλης, ἀλλὰ φοβοῦμαι, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, μήπως προσκρούσω τῷ γνωστῷ λογίῳ. Ἐντεῦθεν ἡ ἀμαξοστοιχία ἐξελεύνοσα ἀφίκετο μετὰ τινος σταθμοῦς εἰς τὸ ἵπποδότον τοῦ Ὁμήρου Ἄργος, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαναοῦ, ὅπερ ἄρδει

ὁ καλλιθέλαδος Ἐρασίνοσ. Ἐντεῦθεν τοῦ σφριγώσαντος ἀφικόμεθα εἰς τὸ ἐυκτίμενον πολίεθρον τῆς Τύρινθος, εἰς τοὺς βασιλικούς δόμους τοῦ Προΐτου καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὴν ἱστορικὴν Ναυπλίαν. Εἶθε γλυκεῖα καὶ προσφιλῆς πατρίς, ἐς αἰὶ νὰ θάλλῃς, ὡσπερ αἰεθαλὲς δένδρῳλιον, διότι ὡς ὁ Μαραθῶν, ἡ Σαλαμίς καὶ αἱ Πλαταιαὶ δαφνοστεφῆ φέρονται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἱστορίᾳ, οὕτω καὶ σὺ περιώνυμος κατέστης ἐν τῇ νεωτέρᾳ.

Κωνστ. Ν. Τσιμενίκος.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟ ΠΑΛΑΜΗΔΙΟΝ

Ὁ κωνοειδὴς οὗτος βράχος, ὃ ὄχυρώτατος οὗτος κολοσσός, ὁ τρομερὸς οὗτος προκσιπιστῆς τοῦ Ναυπλίου, εἶνε ἐν τῶν ἰσχυροτέρων φρουρίων τῆς Μεσογείου, καθιστῶν μετὰ τῶν φρουρίων Ἰσο Καλαὶ καὶ τοῦ ἐπιθαλασίου Μπουρτζι σχεδὸν ἀπόρητον τὸ Ναύπλιον κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν ὑψόμενον 750 πόδας ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης δεσπόζει ἐπὶ ἀκτίνος πολλῶν χιλιομέτρων καὶ καθίσταται ὄρατον μακρόθεν ἀπὸ πλείστων πόλεων καὶ νήσων· καίτοι ΝΑ τοῦ Ναυπλίου μεθ' οὗ συνέχεται διὰ στενοῦ λώρου γῆς. Τούτων ἕνεκα ὑπῆρξε τὸ μόνον μέρος τῆς Ἑλλάδος τὸ ὑφιστάμενον τὰς πρῶτας προσβολὰς καὶ ἀποπειράς ὑπὸ τῶν διαφόρων κατακτητῶν τῶν ἐποφθαλιμῶν τῶν ἀλωσιν ὀλοκλήρου τῆς Πελοποννήσου καὶ μάλιστα μετὰ τὴν τελείαν ὄχυρωσιν τοῦ 1687 ὑπὸ τοῦ Ἐνετοῦ στρατηγοῦ Φραγκίσκου Μοροζίνη· καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἐκπόρησις αὐτοῦ ἐπετυγχάνετο τότε ἐορταί καὶ πανηγύρεις ἐτελοῦντο ὑπὸ τῶν νικητῶν εἰς οὓς ὑπετάσσοντο ἀμέσως ἅμα τῇ λυπηρᾷ εἰδήσει αἱ πλείσται τῶν Πελοποννησίων πόλεων ὅσαι ἤθελον νὰ ἀποφύγῃσι τὸ μάταιον τῶν ἀγῶνων καὶ τὰς ἐκ τούτου αἰμοχαρεῖς καταστροφὰς καὶ θρώσεις. Ἐὰν ἀνατρέξωμεν κατὰ τὸν Αὐγούστον τοῦ 1686, ὅποτε ἔάλω ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν, βλέπομεν τὸν ἀλωτὴν αὐτοῦ Μοροζίνη ἀνεγείροντα ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ γεγονότι θριαμβευτικὰς ἀψίδας καὶ τελούντα πολυήμερους πανηγύρεις, τὴν δὲ Γερουσίαν τῆς Δημοκρατίας διατάττουσαν δοξολογίας ἀνά τὴν ἐπικράτειαν αὐτῆς, καὶ δωρούσαν τῷ μὲν Μοροζίνη τὸν τίτλον τοῦ ἵπποτου, μεταβιβασόμενον διαδοχικῶς εἰς τὸν πρωτότοκον τῆς οἰκογενείας, τῷ δὲ συναλωτῇ αὐτοῦ Καϊνίζμαρη χρυσοῦν νιπτῆρα, ἀξίας ἐξ χιλιάδων δουκάτων.

Ἐὰν ἀνατρέξωμεν κατὰ τὸν Νοέμβριον πρὸς Δεκέμβριον τοῦ 1822, ὅποτε ἔάλω ὑπὸ τοῦ

Σταῖκου Σταϊκοπούλου, βλέπομεν ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ἀγαλλομένην καὶ πανηγυρίζουσαν τὸ μέγα κατόρθωμα.

Σήμερον ὁ ἱστορικὸς οὗτος βράχος φημιζεται τόσον διὰ τὴν δρᾶσιν του, ὅσον διότι ἐγκλείει καὶ τὰς τρομερὰς αὐτοῦ φυλακὰς πάντας τοὺς εἰς θάνατον καταδίκους, οἵτινες κατ' ἔτος ποτιζοῦσι τὸ ἔδαφος αὐτοῦ διὰ τοῦ αἵματός των ὑπὸ τὸ εἰδεχθὲς φάσγανον τῆς ἐν τῷ φρουρίῳ εὐρισκομένης λαϊμητόμου. Ὡ γηραιὴ καὶ μεγαλοπρεπέστατε κολοσσέ, εἰς τί προωρίσθης, σὺ ὅστις ἔλαμψες καὶ ἐτιμήθης ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, σὺ ὅστις τιμασαι εἰσέτι καὶ νῦν τὴν 30 Νοεμβρίου ἐκάστου ἐνιαυτοῦ παρὰ σύμαντος τοῦ Ναυπλιακοῦ καὶ τῶν περίξ πληθυσμοῦ διὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας εὐγενῆ σου ἀγῶνα!

Θὰ προσπαθῆσω νὰ ἀναπτύξω ἐν γενικαῖς γραμμαῖς καὶ ὡς οἶόν τε κάλλιον εἰς τὰς στήλας τῆς φιλάτης «Ἀστραπῆς», τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Βυζαντιακῶν χρόνων μέχρι τῆς σήμερον ἀφ' οὗ περιγράψω κατ' ἀρχὰς τοὺς διαφόρους του ἰσχυροὺς προμαχῶνας καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΑΛΑΜΗΔΙΟΥ

— Β' —

Τὸ Παλαμῆδιον, ὀνομασθὲν οὕτω ἐκ τοῦ Παλαμῆδου, τοῦ υἱοῦ Ναυπλίου, ἱδρυτοῦ τῆς πόλεως Ναυπλίας, συγκοινωνῶν μετὰ τῆς πόλεως διὰ λιθίνης κλίμακος λελαξευμένης ἐπὶ τῶν ἀπορρώγων βράχων, καὶ ἀριθμούσης 890 βαθμίδας, ἃς ἀνέρχεται τις μετὰ μεγίστης ἀδημονίας· ἡ γραμμὴ αὐτῆς διέρχεται οὕτω διὰ τῶν βράχων ὥστε, καθιστᾷ ἐν καιρῷ πολέμου ἀπροσβλήτους τοὺς συγκοινωνούντας δι' αὐτῆς μετὰ τοῦ Ναυπλίου, προσβαλλομένου μόνον τοῦ κατωτάτου μέρους τῆς, ὅπερ ἐν τοιαύτῃ ἀνάγκῃ δύναται τις νὰ ἀποφύγῃ, ἀκολουθῶν τὴν παραπλευρῶς αὐτὴν ἐτέραν θολωτὴν κλίμακα, καταλήγουσαν ὑψηλότερον εἰς τὴν κυρίως κλίμακα.

Ἐκτός τῆς περὶ οὗ ὁ λόγος κλίμακος ὑπάρχει καὶ ὁδὸς ἀμαξωτή, ἥτις ἀρχομένη ἐκ τῆς Προνοίας, τοῦ προαστείου τῆς πόλεως καὶ ἀκολουθοῦσα τὴν ΒΑ κλιτὸν τοῦ φρουρίου φέρει ἐντὸς τοῦ Παλαμηδίου διὰ τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ἐπαμεινώνδα, πλὴν ἕνεκα τοῦ μικροῦ αὐτῆς πλάτους καὶ τῆς κακῆς ἐπὶ τῶν βράχων ἐξελίξεως μάλιστα καὶ μετὰ δυσκολίας ἀνέρχονται φορτηγὰ ἀμάξια.

Τὸ Παλαμηδίου τὸ πρῶτον ὠχυρώθη ὑπὸ τοῦ ἑλληνοσ Λέοντος τοῦ Σγουροῦ, υἱοῦ τοῦ κυριαρχοῦ τοῦ Ναυπλίου Σγουροῦ, κατὰ τὸ ἔτος 1202· νέαν ὀχύρωσιν ὑπέστη κατὰ τὸ ἔτος 1337 ὑπὸ τοῦ Γουί δ' Ἐνζιῶν, γαμβροῦ τοῦ δουκὸς τῶν Ἀθηνῶν Βρέντε· τρίτην ὀχύρωσιν ὑπέστη μετὰ τῶν λοιπῶν φρουρίων τῷ 1687 ὑπὸ τοῦ ἐνεσίου στρατηγῶν Φραγ. Μοροζίνι, ἀλωτοῦ τοῦ Ναυπλίου· τελευταίον δὲ ὠχυρώθη ὡς ἔχει σήμερον, κατὰ τρόπον τελειότατον τῷ 1712 ὑπὸ τῶν Ἐνεσίων.

Τὸ φρούριον ἀποτελεῖται ἐξ ἑκτῶν προμαχῶνων, συνδεομένων διὰ τειχῶν ἀρεκτὰ ὑψηλῶν, ὧν ἡ διάταξις παρέχει τὴν ἀλληλοὑπερέσπισιν, οὕτως ὅστε κυριευομένου ἐνὸς τῶν προμαχῶνων, οἱ λοιποὶ δύνανται δι' εὐστόχου πυρὸς νὰ ἐκδιώξωσιν τὸν ἐχθρὸν ἐκεῖθεν. Οἱ προμαχῶνες οὗτοι ἐπὶ τῆς ἐνετικῆς Δημοκρατίας ἔφερον τὰ ὀνόματα τῶν ἰδρυτῶν αὐτῶν ἐνετιστῶν, σήμερον δὲ τιμῶνται διὰ τῶν ὀνομάτων ἐπισήμων στρατηγῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τοῦ Γάλλου ταγματάρχου Ρομπέρ ὅστις κατὰ τὴν πολιολογίαν τῶν Ἀθηνῶν ἔπεσον ἡρωϊκῶς μαχόμενος· μόνος εἰς αὐτῶν κείμενος ΝΑ διετήρησεν ὄνομα Γιουρούς-Ντάπια (προμαχῶν ἐφόδου), διότι πάντοτε προτιμᾶται τῶν λοιπῶν προμαχῶνων ἐν τῇ ἐφόδῳ. Οὕτως τις ἦτο ὠπλισμένος δι' ἰσχυροῦ πυροβολικοῦ, πλὴν ἡ λαμπρὰ του ὀχύρωσις ἐνεκεν τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῆς φρουρᾶς κατ' οὐδὲν ἰσχυρῆν ὅπως ἀναγκασίτη καὶ ἀποκρούση τοὺς Ἕλληνας κατὰ τὴν νύκτα τῆς 29-30 Νοεμβρίου τοῦ 1822, οἵτινες ὑπερβάντες αὐτὸν ἐκυρίευσαν ὀλόκληρον τὸ φρούριον, ἔχον ὕψος 6 μ. καὶ δεξαμενὰς ὀμβρίων ὕδατων.

Τὸ κέντρον τοῦ φρουρίου τὸ καὶ ὑψηλότερον αὐτοῦ ἀποτελοῦσιν ὁ προμαχῶν τοῦ Ἀχιλλέως, συγκοινωνῶν μετὰ τῶν Γιουρούς-Ντάπια διὰ λιθίνης κλίμακος καὶ σιδηροφράκτου πύλης καὶ χωρίζομενος αὐτοῦ διὰ τάφρου, καὶ ὁ προμαχῶν τοῦ Ἐπαμεινώνδα, συνδεόμενος μετὰ τοῦ τοῦ Ἀχιλλέως δι' ὑψηλοῦ τειχοῦς 13 μ., φέροντος μεγάλην σιδηροφράκτον πύλην. Ἐπὶ πλακάς, πλησίον τῆς πύλης ταύτης, εἰσὶ λελαξευμένα κεφαλοθραυστικῆς, σαρίκιον καὶ ἀραβικὴ σπάθη. Ἀμφότεροι οἱ προμαχῶνες φέρουσι πλείστας τυφεκίθρας.

Τέταρτος προμαχῶν εἶνε ὁ τοῦ Λεωνίδα ἡ Ἀμυγδαλῆς ὕψους 18 μ., ἔχον στρατῶνα, 3

μεγάλας δεξαμενὰς, καὶ συνδεόμενος μετὰ τοῦ τοῦ Ἐπαμεινώνδα διὰ τειχοῦς ἔχοντος ἰκανὰς τυφεκίθρας. Ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ἐν πυροβόλων καὶ εἰς ὄλμος φέροντες τὰ ἐνετικὰ σήματα, ἅτινα ἐκώλυσαν τὴν μετὰ τῶν λοιπῶν πυροβόλων πώλησιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Χαρ. Τρικούπη.

Πέμπτος προμαχῶν, μεταξὺ τῶν προμαχῶνων Λεωνίδα καὶ τοῦ Ἐπαμεινώνδα, ὑψοῦται μεγαλοπρεπῆς ὁ τοῦ Μιλτιάδου· ἔχει ὕψος 22 μ. καὶ φέρει 20 κανονιοθυρίδας, πλῆθος τυφεκίθρων καὶ μεγίστην δεξαμενὴν, ἑπτὰ θολωτὰς ἀποθήκας, ἐν αἷς νῦν εἰσὶν ἐγκλεισμένοι πάντες οἱ βαρῦπονοι κατὰδίκου, καὶ μεγάλην σιδηροφράκτον πύλην, προφυλασσοπένην δι' ἐξωτερικῶν μετὰ τυφεκίθρων περιβόλου. Εἶνε ὁ φερωτότερος τῶν προμαχῶνων, διαθέτων τὸ ἦμισυ τῆς φρουρᾶς τοῦ ὅλου φρουρίου καὶ δυνάμενος νὰ ἐκπέμψῃ πῦρ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Ἐκτός προμαχῶν ὑψοῦται ὁ τοῦ Φωκίωνος ὕψους 12 μ., χωρίζομενος τοῦ προμαχῶνος τοῦ Ἀχιλλέως διὰ βαθείας τάφρου· κάτωθεν τούτου καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης ὑπάρχει βήγμα ἐφ' οὗ οἱ Ἐνεσὶ εἶχον τοποθετήσει μηχανήματα τοιοῦτον ὅστε πᾶς ἀποπειρώμενος διὰ τοῦ βήγματος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν προμαχῶνα κατακοιμηθῆτο· τοῦτο ἔπαθον πλείστοι Ἀλβανοὶ ἐξ οὗ καὶ ὁ κάτωθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τόπος ὠνομάσθη ἕκτοτε Ἀρβανιτιά.

Ἐβδομος προμαχῶν, συνδεόμενος δι' ὑψηλοῦ τειχοῦς μετὰ τοῦ τοῦ Φωκίωνος, ὑψοῦται ὁ τοῦ ἀγ. Ἀνδρέου, ἔχει ὕψος 14 μ., τρεῖς δεξαμενὰς, πλείστας κανονιοθυρίδας, 12 θολωτὰς ἀποθήκας ἐγκλειούσας νῦν πάντας τοὺς ἀπὸ 5-10 ἑτῶν δεσμὰ κατὰδίκους, οἵτινες ἀνέρχονται μέγχοι τοῦ ἀριθμοῦ 150. Μικρὰ δὲ μικρὰ ἐκ τούτων, ἥτις ἐπὶ τῶν Ἐνεσίων ἐχρησίμευσεν ὡς ναός, μετεβλήθη εἰς ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐπίτειον ταύτην ἡμέραν τοῦ 1822 ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ προμαχῶν οὗτος ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἐνεσίου Ἀύγουστιννου Σαγρέδου. Ἄνωθεν τῆς μεγάλης πύλης αὐτοῦ, ἐντὸς πλαισίου λελαξευμένου, ὑπάρχει ὁ περὶ τὸς λέων τοῦ ἀγίου Μάρκου, τοῦ προαστείου τῆς ἐνετικῆς Δημοκρατίας, κάτωθεν δὲ αὐτοῦ πλάξ φέρουσα νῦν ἐπιγραφὴν.

«Sublimis verum molis Augus tians Sagredo Prov. G-nalis (provisor generalis) maris, et monti arcem improsuat urbi propugnaculum regnum argiva acie olin in bello tutatu, nunc in pace valido munimino furmavit.

Anno MDCCXII.

Ἐν μεταφράσει·

Ὁ ἀληθὲς ὑψηλὰ μηχανώμενος Λεωνίδα Σαγρέδου, γενικῶς προβλεπτικῆς τῆς θαλάσσης καὶ ἐν τῷ ἔρει φρούριον ἱδρυσε, προπύργιον τῆς

πόλεως· τὸ κράτος κατὰ τὴν παρὰ τὸ Ἄργος μάχην ἐν πολέμῳ ποτὲ διαφυλάξας, νῦν ἐν εἰρήνῃ δι' ἰσχυροῦ ὀχυρώματος ἐξησφάλισεν.

Ἔτος 1712.

Ὅγδοος προμαχῶν, συνδεόμενος μετὰ τοῦ προμαχῶνος τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου δι' ὑψηλοῦ τειχοῦς, ὑψοῦται ὁ τοῦ φιλέλληνος Γάλλου Ρομπέρ· ἔχει ὕψος 17 μ., πλείστας τυφεκίθρας καὶ πυροβολεῖα, θολωτὸν φυλακεῖον, προφορισμένον διὰ τὴν ἐν αὐτῷ φρουρῶν διὰ τοῦ ἰσχυροῦ δὲ πυροβολικοῦ ὑπερέσπιζε τὸν πρὸ τῆς πόλεως τόπον καὶ ἀνέλυε τὴν διὰ τῆς κλίμακος εἰς τὸ φρούριον ἀνάβασιν.

Ἐν τῷ φρουρίῳ ὑπάρχουσι 2 μεγαλοπρεπῆ καταστήματα κατασκευασθέντα ὑπὸ τῶν Ἐνεσίων τούτων τὸ μὲν χρησιμεῖται ὡς φρουραρχεῖον, τὸ δὲ, τὸ καὶ δεύτερον, ἐχρησίμευσεν ἐπὶ τοῦ Καταδιστρίου ὡς ἐργαστάσιον πρὸς κατασκευὴν κλενοσκεπασμάτων ὑπὸ τῶν ἐγκαθειρογμένων στρατιωτ. κατὰδίκων. Κάτωθεν τοῦ φρουραρχεῖου εἶνε τὸ πρῶτον φυλακεῖον τοῦ φρουρίου, ἐν τῷ προμαχῶνι τοῦ Μιλτιάδου τὸ δεύτερον καὶ πλησίον τῆς πύλης τοῦ Ἐπαμεινώνδα τὸ τρίτον· ὑπάρχουσι προσέτι καὶ ἄλλα τινα μικρὰ κτήματα, χρήσιμα εἰς διαφόρους ἀνάγκας τῆς φρουρᾶς. Ἡ φρουρῆσις τῶν κατὰδίκων ἀπαιτεῖ πλήρη λόχον, οὗτινας τὸ ἦμισυ ὑπ' ἑνα ἀνθυπολοχαγὸν φρουρεῖ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Μιλτιάδου εἰς θάνατον καὶ λοιποὺς βαρῦπονοὺς περὶ ὧν προσεχώρις θὰ γράψωμεν. Ὅσοι ξένοι ἀρκενοῦνται θεωροῦσιν ἀπαράκιτον καὶ ὡς ἐπιβαλλομένη αὐτοῖς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ φρουρίου, ἰδίως δὲ οἱ ἀξιοματικῶν τῶν διαφορῶν στόλων τῶν καταπλεόντων ἐν τῷ λιμένι καὶ οἱ διάφοροι περιηγηταί.

Ἐν Ναυπλίῳ 20 Νοεμβρίου 1894

Σπ. Γρ. Δημητριάδης

φοιτητῆς τῆς νομικῆς.

◆◆◆◆◆

ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΙΑ τῆς ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ

(Διήγημα)

Ἐκ τῶν ὠραιοτέρων πόλεων τῆς νήσου Κύριου εἶνε καὶ ἡ Γερθιόνη, ἥτις διεγείρει οἷστρον ποιητικὸν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ μακρόθεν βλέποντος. Τῆς πόλεως ταύτης τὴν ἀκρὰν καλλύνουσι καὶ ἐξωρατίζουσι γλυκύφωνοι ἀηδόνες, τὴν δὲ ροδόδακτυλον γῆν ὁ μελίγλυκος κορυθαλλός. Οἱ κίπιοι, τὰ ὠραῖα καὶ οὐχὶ ἐκτεταμένα δάση, καὶ λόφοι εἶνε ἀνάπλασις πρασιῶν. Οἱ λειμῶνες ἐξεῖνοι τῶν ἀνθυλλίων, τὸ γαληνιαῖον τῆς παραλίας καθίστων ταύτην βοτανικωτάτην. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ μετὰ τῶν ἄλλων οἰκιῶν ὑψοῦτο μεγαλοπρεπῆς καὶ τρόπον τινα ὑπεροπτικός ὁ πύργος τοῦ Λασιέ. Οὗτος ὁ γόνος τῆς

εὐγενοῦς καὶ ἀριπρεποῦς συμπεριφορᾶς, ὑπῆρξεν ὁ διασημώτατος καὶ εὐκλεστάτος τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εὐρισκομένων κατοίκων. Διεκρίνετο ἐπὶ παιδείᾳ καὶ χρηστότητι· ἕνεκα λοιπὸν τούτου ἔχαιρε καλλίστην ὑπόληψιν, προσαγορευόμενος διὰ τῶν μᾶλλον προξενουσῶν εὐχαρίστησιν λέξεων, οἷον εὐγενῆς, συμπαθῆς, ἀγαθός, ἐλεήμων. Ἐπεδόθη εἰς τὴν ἔμποριαν, ἐκτίσαστο πλοῦτον, ὅσον ὁ πολυτάλαντος Κροῖσος. Ἀλλὰ τὸ ἄστατον τῆς τύχης, ἡ τετυφλωμένη εἰμαρμένη ἔκαμπε τὸν μέγαν ἐκείνον Λασιέ νὰ στερῆται καὶ αὐτοῦ τοῦ σκούδου. Εἰς τοιαύτην δύστηνον θέσιν περιέπεσεν, ὅστε χεῖρα ἱκέτιδα ἤπλωσε πρὸς τοὺς συμπολίτας του. Περίλυπος καὶ ἄφροντις, παρρῆρων ὡς ρύαξ, ἀπεφάσισε νὰ ἀφήσῃ τὴν γενετήριαν καὶ νὰ ἀποδημήσῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς πόρον ζωῆς, (ἐξ ἐντροπῆς δὲν ἤθελε νὰ μὲνῃ ἐν τῇ Γερθιόνη). Δάκρυα ἐκ μυχιῶν καρδίας ἐξερχόμενα, ἐδείκνυνον τὸν πρὸς τὴν πατρίδα πόθον. Ἀλλὰ τέλος βαρυσάλγων ἀφίνοι νὰ χαίρῃ τὴν Γερθιόνην καὶ ἀναχωρεῖ. Ἀρὰ γὰρ ποία καρδία γρανιτώδης δὲν συγκινεῖται βλέπουσα τοῦτον τὸν πολυτάλαντον, πεινῶντα καὶ γυμνητεύοντα εἰς τὴν πόλιν Ἀγκῶνα; Περιέτρεχεν ὡς ἀλήτης ἀπὸ πανδοκείου εἰς πανδοκεῖον ὅπως κοιμηθῆ. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτον τὸν ταπεινὸτατον κοιτῶνα εὐρισκόμενος ἔκλειε καὶ ἐθρηνώδει τὰ βάσανα τῆς εἰμαρμένης αὐτοῦ. Τοιαύτη, ἔλεγεν, εἶνε ἡ τύχη ἀγεί καὶ φέρει τὸν ἀνθρωπὸν ἀπὸ πόλεως εἰς κόμην, ἀπὸ βασιλείας εἰς στρατιώτην. Οὕτως λοιπὸν τούτων ἐχόντων ἀπεφάσισε νὰ μεταβῆ εἰς τὸν πλουσιώτατον τῆς Ἀγκῶνος ὄνοματι Βανσῶν. Ἐρωτῶν λοιπὸν καὶ διαπυθνόμενος εὔρε τὴν οἰκίαν τοῦ Βανσῶν, καὶ αὐτὸν καθήμενόν παρὰ τῇ τραπέζῃ καὶ ἀναγινώσκοντά τι σύγγραμμα. Ἰκετευτικῶς τοῦτον ὁ Λασιέ χαιρετίσας, ἐκάθισεν ἐπὶ τινος καθίσματος ἀρχίσας νὰ λέγῃ πρὸς αὐτὸν τὰ βάσανά του. Μόλις ἐπεράτωσε ταῦτα τοῦ λέγει ὁ Βανσῶν·

— Γνωρίζεις πῶς εἶνε ὁ κόσμος;

Ὁ Λασιέ ἀναστὰς ἐκ τοῦ καθίσματος ἤρχισε νὰ κατέρχεται καὶ νὰ ἀνέρχεται βαθμίδας τινὰς παρακειμένης κλίμακος. Μείνας δὲ πρὸς στιγμὴν ἐνεὸς ὁ Βανσῶν, τὸν ἐνόμισε βλάκα. Ἀλλὰ πάλιν, ὑπολαβὼν ἡρώτης τί δηλοῖ τοῦτο. Ὁ δὲ Λασιέ λέγει ὅτι τοιαύτη εἶνε ἡ τύχη τῶν ἀνθρώπων, κλίμαξ δηλονότι, ἄλλους ἀναβιβάζουσα καὶ ἄλλους καταβιβάζουσα. Διὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἐχάρη ὁ Βανσῶν καὶ ἐδωρήσατο αὐτῷ λεμονεῶνα ἵνα ἀπολαμβῆ τὸν καρπὸν πρὸς ἴδιαν του συντήρησιν. Μόνος μόνωτατος εἰργάζετο νυκθημερὸν περιποιούμενος ταύτας. Ἀλλὰ δι' αὐτὸν (τὸν Λασιέ) ἀπῆλθεν ἡ νύξ καὶ ἐφάνη τὸ λυκόφως τῆς ἡμέρας. Ὅτε ὁ δὲ δῶμοιρος ἐκκόλαπτε λεμονεῶνα τινὰ εὔρεν πίθον

χρυσίου περιέχοντα, κεχωσμένον εντός του χώματος. Τούτον τον θησαυρόν επιμελώς κρύψας εις τὰ βράκια εκείνα δι' ών εκοιμάτο, μετέβη προς τον Βανσών ίνα αποχαιρετίση και αναχωρήση δια την γενέτειραν. "Αμ' έπος αμ' έργον. Την επισύσαν ανεχώρησεν ύπ' ανεκλαλήτου χαράς και κατενθουσιών αφήκε τον γλαυκόν τον Άγκωνος ούρανόν, αναμετρών τὰ ύγρά του πόντου κέλευθα και τους ρόχθους των κυμάτων έφθασεν εις την Γερθιόνην. Έξήσκησε πάλιν τό του εμπόρου επιτήδευμα και εκτήσατο πλούτον άμύθητον, άπολαμβάνων της πρώτης και πλέον καλλιτέρας τιμής παρα των συμπολιτών του. Άλλ' όντως ή είμαρμένη ή περιέπουσα τους ανθρώπους κατέστησε και τον Βανσών πένεστατον ού μόνον ύλικώς αλλά και σωματικώς· διότι πεσών εκ του ίππου του και καταθρύσσας τον κενεώνα, έγινετο παράλυτος, στριζόμενος ύπό βράβδων διηκουσών μέχρις ύπό μάλης. "Ηρχισε να μεταβαίνη από πόλεως εις πόλιν ματερχόμενος τό έπατείν. "Εφθασε τέλος και αυτός εις την Γερθιόνην ένθα ό Λασιέ ειχε

γείνει ό εξόχως κόμης της πόλεως. "Ημέραν τινά καθήμενος ό Λασιέ εις τι καρφειόν μετά των συμπολιτών του, εξ άπίνης βλέπει τον Βανσών εκτεινοντα την χείρα δι' έλεημοσύνην. Άμέσως ό Λασιέ τον έγνωρισε και τον έθικεν ένθός αθήνης κομίσας εις τό μεγαλοπρεπές του μέγαρον. "Ο Βανσών δέν έγνωρισε καλώς τον Λασιέ, διότι εδρεν αυτόν εις τόσον μέγαν πλούτον. Γενομένων δέ τινων συζητήσεων ήρώτησεν ό Λασιέ τον Βανσών, πώς εινε ό κόσμος, ούτος δέ ιδών σφαίρα κειμένην επί της τραπέζης περιέστρεψεν αυτήν.

Έπανερώτησεν ό Λασιέ τί τουτο δηλοϊ, ό δέ Βανσών ειπε·

— "Ετσι εινε ό κόσμος σφαίρα και γυρίζει.

Τότε λοιπόν έγινετο πλέον καταφανής ή προς άλλήλους γνωριμία, άσπασθέντων άλλήλων εις τους μεγιγνήνους οφθαλμούς. Μείνας δέ επί αρκετάς παρ' αυτό ήμέρας, άποδήμησε δια την γενέτειραν κομίζων άπειρα πλούτη.

"Αργος, 4 Νοεμβρίου 1894.

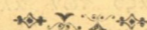
Αντ. Γ. Δαρλάκος.

ΠΕΡΙΓΗΓΗΣΙΣ ΧΟΥΜΠΕΡ

Ο Έδουάρδος Χούμπερ, διάσημος φυσικός, έπεριγέθη από του Δεκεμβρίου 1879 μέχρι του Ιουλίου 1880 ανά τας κορυφάς των Άνδεων, σειράς όρέων κειμένας έν τή δημοκρατία έκβάτορ και τας όδοιπορικάς του αναμνήσεις και επιστημονικάς έρεύνας έδημοσίευσε τό πασελθόν έτος έν Λονδίω. Σκοπός της έκδρομής του Χούμπερ ήν ή έξερεύνησις των Άνδεων ύπό βετανικήν, φυσικογεωγραφικήν και φυσικώϊστορικην έποψιν. Οί δι' αεροστάτων ανελθόντες εις ύψη 7920 έως 8224 μέτρων υπεράνω της έπιφανείας της θαλάσσης ήκρίθωσαν ότι ύπάρχει αναφορά μεταξύ της έλατώσεως της ατμοσφαιρικής πίεσεως και της ούτω καλουμένης όρεινης άσθενείας. Έν ύψει ύπερ τὰ 4264 μέτρα ό αεροπόρος αισθάνεται βραδύτητα έν τω οργανισμώ του, μετά μικράν δέ έτι άνάσασιν δυσκόλως αναπνέει, αισθάνεται πολλήν δίψαν, ίσχυρόν ποικέφαλον και επί τέλους άσφυζίαν. Ο Χούμπερ έσπούδασε να εξακριβώση τὰ άποτελέσματα άτινα έπέρχονται εις τον οργανισμόν του ανθρώπου αναβαίνοντος βαθμιαίως και μετά διαλλειμάτων εις σημαντικά ύψη. Ούτος εξέλεξε τας έν Έκβάτορ Άνδεις ως λίαν κατάλληλον τόπον προς εκτέλεσιν των πειραμάτων. Συνοδευόμενος ύπό των Βάλ Τουρνάντες, Ζάν Άντοάν και Λουί Καζέλ, έμπεριων όδηγών, έπεχείρησε την κατά διαλλείματα άνάσασιν των Άνδεων μέχρι της ύψηλοτάτης αυτών κορυφής Τσιμποράζο εις την όποιαν ούτε ό Ουμβόλτος ούτε ό Βουσιγγόλτ ή'ονήθησαν να αναβώσι, περιορισθέντες μόνον εις την έξερεύνησιν της κορυφής των Άνδεων Κοτοπάζι. — Ο Χούμπερ μετά της συνοδείας του διέτριψεν επί των Άνδεων 212 ήμέρας — Κατ' άρχάς αναβάντες μέχρι του άμυώδους όροπεδίου Άρονάλ ύψηλοϋ 4077 μέτρων παρέμειναν εκει επί ίκάνον χρόνον. Αναπαυθέντες δέ εξήκολούθησαν την άνάσασιν των εκ διαλλειμάτων μέχρις ύψους 5085 μέτρων έως ότου τό βαρόμετρον έδεικνυε 419 υποχιλιόμετρα οί δέ όδηγοί ως και οί ήμίονοι επί τινας ώρας ένόστησαν

την ούτω καλουμένην όρεινήν άσθένειαν, αϊ δυνάμεις των δηλαδή εξηντήθησαν, υπερερον δύσπνοιαν και ήσθάνοντο ίσχυρόν ποικέφαλον. Τὰ αυτά έπαθον και όταν εκ διαλλειμάτων ανέβησαν μέχρι 5263, 5875 και 6848 μέτρων. Ο Χούμπερ εξερεύνησε τας κορυφάς Κοραζόν (4847 μέτρ.), Κοτοπάζι (5971 μέτρ.), Πιτσιντα (4883), Σιντοσολάβα (4892 μέτρ.), Άντισάνα (5877 μέτρ.), Καϊάμπε (5940 μέτρ.), Σαραούρκου (4569 μέτρ.), Κοτοκάτσι (4664 μέτρ.), Καρηγουςράζο (5028 μέτρ.) και Ψλλινιζα (5000 μέτρ.). Η άνάσασιν εις την κορυφήν Τσιμποράζο έγινετο έν ενόϊκω καιρώ και έπεράτωσε ταύτην την έκδρομήν. Οτε ανέβησαν εις την κορυφήν κεκαλυμένην ήδη ύπό χιόνος, ό καιρός μετεβλήθη, ήρχισε να πίπτη πυκνή χιών ήτις εκάλυψε τους περιγηγτάς να απολαύσωσι του μαγευτικού θεάματος της κατοπτρευσεως των ύπό τους πόδας αυτών κειμένων τόπων. Κατά τας τελευταίας αναβάσεις οί περιγηγται δέν ένόστησαν ως πρότερον την όρεινήν άσθένειαν, ήσθάνθησαν όμως κατάπτωσιν των δυνάμεών των. Έκ τούτου έσυμπεραίει ό Χούμπερ ότι ό αναβαίνων κατά διαλλείματα (και επί τινα χρόνον αναπαυόμενος) εις ύψη 6096 και επέκεινα μέτρων δύναται να άνθέη εις τας δυσχερείας και την όρεινήν ίσσην, απ' έναντίας ό άνευ διαλλειμάτων και αναπαύσεως (ως ό αεροπόρος) αναβαίνων, ως μη δύναμενος να είσπνεύση ίκάνον άερα, αναγκάιον προς αναπλήρωσιν των έκπνευτικώτων του δυνάμεων, ύποφέρει πολύ και διατρέχει τον εκ της άσφυζίας θάνατον. Έν ταϊς Άνδεις ό Χούμπερ πολλαχού συνήτησε υπερμεγέθεις άγκους άγνων, εφρε δέ φύόμενα μέχρι 5070 μέτρων ύψους τὰ λατινιστί καλ. Lichenes, γερμ. Flechten, γαλλ. Lichens μέχρι δέ 5607 μέτρων τὰ λατιν. Muscineae, γαλλ. Mousse μέχρι δέ του ύψους 4872 μέτρων άνευδρεν έντομα εκ των κολιοπτέρων και λεπιδοπτερών.

ΜΗΝΟΔΟΣΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ο μην Δεκέμβριος είνκι αλθώς ή στιγμή του έτους ή μάλλον λυπηρά και άχάριστος. Η βροχή, ό παγετός και ή χιών σταματούσιν επ' ελίγον τας γεωργικάς εργασίας. Πανταχού τὰ δένδρα εκτός των άειθαλών έχουν ρίψει τὰ φύλλα των. Η πυραλις (κοκοινωπόν πτηνό) ή ύπολαίς (ποταμίδα), τὰ τσουνια, καλημάνες, μπκατσόνια, νερόκοτες, φρονεύονται ύπό των κυνηγών, τὰ σπουργίτια πλησιάζουσι τας οικίας και τους κοπροσωρούς των σταύλων, εις τὰ όρεινά μέρη γίνεται ή διάβασιν των ψαρονίων. Φυτά και άνθη είναι πολύ ελίγα και ιδίως εις τας χειμονοτρανταφυλλέας και εις τινα άνθη βιολετών.

ΓΕΩΡΓΙΑ

Εργασίαι των αρχηγών της καλλιεργείας. Ούτοι ασχολούνται εις την πόλησιν των καρπών και των παχυνθέντων ζώων. Επισκέπτοντα τας αποθήκας και εξασφαλίζουσι τους καρπούς, γεώμηλα κλ. Έξακολουθούσι την συγκομιδήν των ελαιών και την κατασκευήν του ελαιου. Εις τό τέλος του μηνός κλείουσι τους γεωργικούς λογαριασμούς του έτους και των έξόδων της οίκογενείας και λογαριάζουσι τὰ κέρδη και τας ώφελείας.

Εργασίαι ζευγηλατών. Ούτοι εξακολουθούσι τὰ έργώματα του χειμώνας εάν ό χειμών δέν τους έμποδίζη, και προετοιμάζουσι τας γαίας δια την έαρινήν καλλιέργειαν. Κατά τας ήμέρας της μη καλλιεργείας μεταφέρουσι κόπρον εις τους άγρούς. Συλλέγουσι φύλλα δένδρων και αναμινγνύουσι ταύτα με χλόην και χύμα προς κατασκευήν κόπρον. Έξακολουθούσα τας του παρελθόντος μηνός έκχερωσεις.

Εργασίαι δια των χερών. Εσωτερικά. Κόπτουσι σχοίνους εις τεμάχια ως τροφήν των ίππων. Δένουσιν εις δεμάτια τον χόρτον. Προπαρασκευάζουσι τὰ της χειρός εργαλεία. Προετοιμάζουσι τό λινάρι, καννάχι, βαμβάκι, και δένουσι τὰ σάρωθρα. Καθαρίζουσι τους προς πόλησιν άγρούς, κοπανίζουσι τον άραβόσιτον και καλάμβόκι. — Εξωτερικά. Καθαρίζουσι τους βούκας και όπου είναι άνάγκη κάμνουσι νέους. Επισκέπτονται τὰ ύπόγεια και τὰ προπαρασκευάζουσι προς διεξοδον των ύδάτων. Κατασκευάζουσι κόπρον τεχνικήν και φυσικήν. Κόπτουσι φτέρην δια στρωμνήν των ζώων και μεταβολήν ταύτης εις κόπρον. Άνοίγουσι λάκκους δια φύτευσιν δένδρων. Προπαρασκευάζουσι τους φραγμούς των άγρών και κουρεύουσι τούτους.

Σπορά. Εις τὰ πεδινά μέρη εξακολουθούσι την σποράν του σίτου, των κυάμων και μιζελίων.

Λειμώνες φυσικοί και διοχετεύσεις. Έξακολουθει ό ποτισμός των ξηρών λειμώνων, εάν ό καιρός τό επιτρέπη, εάν δέ ήναι ψυχρός, έμποδίζεται. Διότι εάν μετά τον ποτισμόν επέλθη ίσχυρός παγετός, τότε τό ύδωρ πήγνυται, κατασφρέφει τὰ φυτά και άντιστηκώνει τό χώμα, δια τούτο μετά τό πέρας του χειμώνας ή των παγετών και ιδίως κατά τον Φεβρουάριον καλόν είναι να κάμνωμεν κυλινδρισμούς επί του λειμώνος εκείνου, επί του όποιου τὰ φυτά (διάφορα χόρτα) δέν είναι καλώς προσήρμοσμένα επί του χώματος, όπως δια του μέσου τούτου στερεωθώσιν. Εκβάλλουσι τὰ βούρλα και τους θαμνίσκους κλπ. εκ των λειμώνων. Έξετάζουσιν εάν εις τινα μέρη των λειμώνων διαμεινη ύδωρ, και τό εκβάλλουσι δια κατασκευής νέων όχετών.

Αμπουργία. Άνοίγουσι λάκκους όπου είναι άνάγκη δια καταβολάδας. Προμηθεύονται πασσάλους δια τας άμπέλους και σταφίδας. Επισκευάζουσι τους φραγμούς. Εις τὰ παράλια μέρη εξακολουθούσι να μονοβεργώσι. Μεταγγίζουσι τους λευκούς και άνευ ρητινης οίνους. Έξακολουθούσι να ανακατώνωσι και ένεργώσι την μεταφοράν των νέων οίνων των κατασκευασθέντων κατά τό έτος αυτό.

Δενδροφυτεία. Προετοιμάζουσι την γην την προσδιορισμένην δια δένδρσποράν κατά την άνοιξιν και την κοπρίζουσι και την καλλιεργούσι δια του άρότρου ή λίγου (πτιαριού).

Καροφόρα δένδρα. Αφαιρούσι τον ίξον (κισόν) τον αναφυόμενον εις τας μηλέας και άχλαδέας και καθαρίζουσι τας λιγίνες και την μούχλαν άιτινες σκεπάζουσι τας φλέβας των δένδρων. Κλαδεύουσι και καθαρίζουσι τας ελαίας, εάν ό καιρός ήναι καλός.

Δασονομία. Έξακολουθούσι την συλλογήν σπόρων. Εάν ό καιρός ήναι καλός κόπτουσι τὰ δένδρα. Άνοίγουσι λάκκους δια την καλλιεργειαν της άνοιξεως. Μετακομίζουσι τας καλές ήμέρας ξύλα.

ΟΙΚΙΑΚΑ ΖΩΑ κλ.

Ίπποι. Έξακολουθούσι τὰς αυτάς περιποιήσεις δια τους ίππους και τας ίππους, ως λατεδείξαμεν τον Νοέμβριον.

Βόες. Προσπαθούσι να παχύνωσι τους βόας, αλλά πρέπει να διατηρηται θερμόν τό βουστάσιον. Τὰ κοκινογούλια και κολοκύνθια δίδονται μετά προσοχής εις τους βόας προς άποφυγήν δισπεψίας και φουσκώσεως. Παύουσι δέ την τροφήν ταύτην πρό 15 ήμερών από της πωλήσεως ταύτης και την αντικαθιστώσι δια πιτύρων και ξηρού χόρτου.

Άγελάδες. Αζάνουσι την στρωμνήν των δια πλειοτέραν ζέστην. Έξακολουθούσι να τας τρέφωσι με χόρτα και με ρίζας. Αϊ άγελάδες συνουσιασθεισαι την άνοιξιν αρχίζουσι να γεννώσι.

Πρόβατα. Αί προβατίναι αρχίζουνσι νά γεννώσι καί απαιτούσιν αδιάκοπον περιποίησιν, καί χωρισμόν τῶν μελλουσῶν νά τέξωσιν ἀπό τᾶλλα πρόβατα. Προφυλάττουσι τὰ γαλάρια ἀπό τὸ ψύχος, ὑγρασίαν καί τὰ καθαρίζουσι συχνά, ἔχουσιν ἐντὸς αὐτῶν ξύλινον ἀγγεῖον (κορίτον ὅπως ποτίζονται τὰ μὴ ἐξερχόμενα μακρὰν. Καλὸν εἶναι ἐντὸς τοῦ ὕδατος αὐτοῦ νά ρίπτωσι σκωριασμένα σίδηρα, ὅπως καθίστανται τονικά τὰ πρόβατα. Ὅταν εἶναι καλὸς καιρὸς μεταφέρουσι ταῦτα εἰς τοὺς λειμῶνας, ἄλλως τε τὰ φυλάττουσιν εἰς μέρη ξηρά. Χοῖροι. Διατηροῦσι τὸ χοιροστάσιον εἰς θερμὴν κατάστασιν. Τὰς ψυχρὰς ἡμέρας δίδουσι χυλὸν εἰς τοὺς χοίρους ἐξ ἀλεύρου καί γλυκαροῦ ὕδατος. Τυροποιοεῖον Ἐὰν ὁ καιρὸς ἦναι καλὸς ἀρχίζουνσι νά κατασκευάζουσι γιαούρτην, τυρόν, βούτυρον καί ἄλλα γαλακτερά· ἀλλ' ἀπαιτεῖται εἰς τὸ κατασκευαστήριον νά διατηρῆται μία κανονικὴ θερμοκρασία. Πτηνοτροφία. Παχύνουσι τὰς ὄρνιθας, γάλους καί ἐν καιρῷ ψύχους τοὺς δίδουσι ζεστὴν τροφήν ἐξ ἀλεύρου καί ζεστοῦ ὕδατος. Μελισσοτροφία. Ἐπισκέπτονται καί περιποιῶνται τὰ μελίσσια, ἐὰν ἔχουσιν ἀνάγκην. Ἀνάγκη νά λειφθῆ φροντίς ὥστε νά μὴ εἰσέρχεται ἄηρ καί ὕδωρ ἐντὸς τῆς κυψέλης, ἀλλὰ μόνον μία μικρὰ ὀπή νά ὑπάρχῃ ἐξ' ἧς νά εἰσέρχωνται καί ἐξέρχωνται αἱ μελίσσαι.

ΚΗΠΟΥΡΙΚΗ

Ἐργασία κήπου. Ἐπισκέπτονται τὰ μικρὰ ὀσπριώδη φυτὰ, ἅτινα ἔκοψαν καί ἔχουν εἰς τὰς ἀποθήκας διὰ νά μὴ τὰ προσβάλλῃ ὁ παγετός. Προβλεπομένης χιόνος σκεπάζουσι τοὺς λαχανοκήπους μὲ ἄχυρα καί ἄλλα καλύματα ἕνεκα τοῦ παγετοῦ. Φυτεύουσιν εἰς τὰ ἐξογκώματα (σαμάρια) τῶν πρασιῶν μαρούλια. Φυτεύουσιν εἰς τὰς πρασὰς φασιόλους καί ἐρεθύνθους. Ἐν καλαῖς ἡμέραις συλλέγουσι φύλλα δένδρων καί τὰ ἐναποθέτουσιν εἰς σωροὺς ρίπτοντες ἐπ' αὐτῶν κόπρον, ἣν προετοιμάζουσι διὰ τὰ προϊόντα τῆς ἀνοίξεως.

Ἐργασία ὀπωροφόρων δένδρων. Ἐξακολουθοῦσι τὴν φύτευσιν, καί κλαδεύουσι τὰ ἔχοντα σπόρους (κουκούτσια) δένδρα (π.χ. μυλέας, ἀγλαδέας, σταφυλάς) ἐὰν ὁ καιρὸς ἦναι καλὸς, Φυλάττουσι τὰς λεμονοπορτοκαλλέας ἀπὸ τοὺς παγετοὺς ρίπτοντες κόπρον μισοχωνευμένην, κατὰ δὲ τοὺς μεγάλους παγετοὺς ἀνάπτουσιν ἄχυρα μακρόθεν καί καπνίζονται. Δύνανται ἐπίσης νά καθαρίζωσι τὰ καρποφόρα δένδρα ἀπὸ τὰς λιχίνας (ψώρα καλουμένην) καί νά τὰ ἀσβεστούνωσι διὰ γάλακτος τῆς ἀσβέστου (χορηγόνερν).

Ἐργασία ἀνθοφόρων κήπων. Φυτεύουσι τὰ λευκῶια τὰ εὐπατόρια. Ἐπιτηροῦσι τὰ ζουμπούλια καί τὰ λῶρια. Κόπτουσι τὰ στε-

λέχη τῶν χρυσαυθῶμων. Ἐκβάλλουσι τὰ φυτὰ τὰ ἀποθαμμένα (ξηραμένα) καί καλλιεργοῦσι τὰς πρασιὰς. Ἐπισκέπτονται τὰς ντάλις ἐν τῷ μαγαζιῷ ὅπου ἔχουν τοὺς βολβούς των.

Καταναλισκόμενα προϊόντα. Ἄλαχανικά εἰς τοὺς ἀγρούς καί κήπους. Παράγονται λαχανικά, πράσα, σπανάκια, ἀγγινάροι εἰς τοὺς κήπους, σφαράγγια ἡμερα. β'. Ὀπῶραι. Ἐδρίσκονται σταφυλαί εἰς τὰς κρεβάτινας, πορτοκάλια μανδαρίνια.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Μάθημα τῆς Ἀριθμητικῆς

— Πόσες παράδες πουλεῖς παποῦ τὰ κουλούρια ;

— Τὰ ἐξ θὰ σὲ τὰ δώσω γιὰ πέντε δεκάρες, παιδάκι μου!

— Μπᾶ τὰ ἐξ γιὰ πέντε δεκάρες ; τότε θὰ κάμουν τὰ πέντε κουλούρια 4 δεκάρες, τὰ 4 τρεῖς δεκάρες, τὰ 3 δύο δεκάρες, τὰ δύο μία δεκάρα καί τὸ ἓνα χωρὶς παράδες· ἐγὼ θὰ πάρω μόνον τὸ ἓνα ὥρα καλὴ παποῦ.

Ταχυδακτυλογός τις ἐπιδεικνύων τὴν τέχνην του ἐν τινι ἐστιατορίῳ καθ' ἣν ὥραν ἦτε πλήρες, ἤρξατο λέγων :

— Προσέξατε, κύριοι, προτίθεμαι νά μετατρέψω τὸν οἶνον εἰς ὕδωρ...

Εἰς πελάτης διακόπτων αὐτόν.

— Αὐτό, φίλε μου, δὲν εἶνε καί ταχυδακτυλογικὸν περιεργόν, ὁ ξενοδόχος μας τὸ γνωρίζει καλλίτερα ἀπὸ σέ.

Μεταξὺ δύο κυριῶν.

— Ἐγὼ, φίλη μου, ἐννοῶ, τὰ κορίτσια μου, ὅταν συμπληρώσουν τὸ 19ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ν' ἀρραβωνισθοῦν.

— Καί ἂν μέχρι τῆς ἡλικίας ἐκείνης δὲν ἐπιτύχουν κανένα ;

— Ἐ! τότε θὰ εἶνε πάντοτε 19 ἐτῶν μέχρις ὅτου ἀρραβωνισθοῦν.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐνταῦθα καί ἰδίως τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καί ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κ. κ. συνδρομητὰς ἡμῶν ὅπως ἀποστείλωσι τὴν εὐτελεῆ συνδρομὴν τῆς « Ἀστραπῆς », διότι πλησιάζει τὸ νέον ἔτος καί θέλομεν καί ἡμεῖς νά ἐκπληρώσωμεν τὰς ὑποσχέσεις μας, αἵτινες ἀναφέρονται στερεοτύπως ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι, δηλ. νά ἐκτυπώσωμεν τὸ ἡμερολόγιον ὅπερ θὰ ἀποσταλῇ αὐτοῖς τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους, κατόπιν δὲ ἔρχεται ἡ σειρὰ τῶν λαχειῶν.